

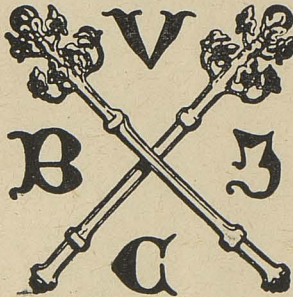
BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
CRACOVENSIS

52459

kat.komp.

Mag. St. Dr.

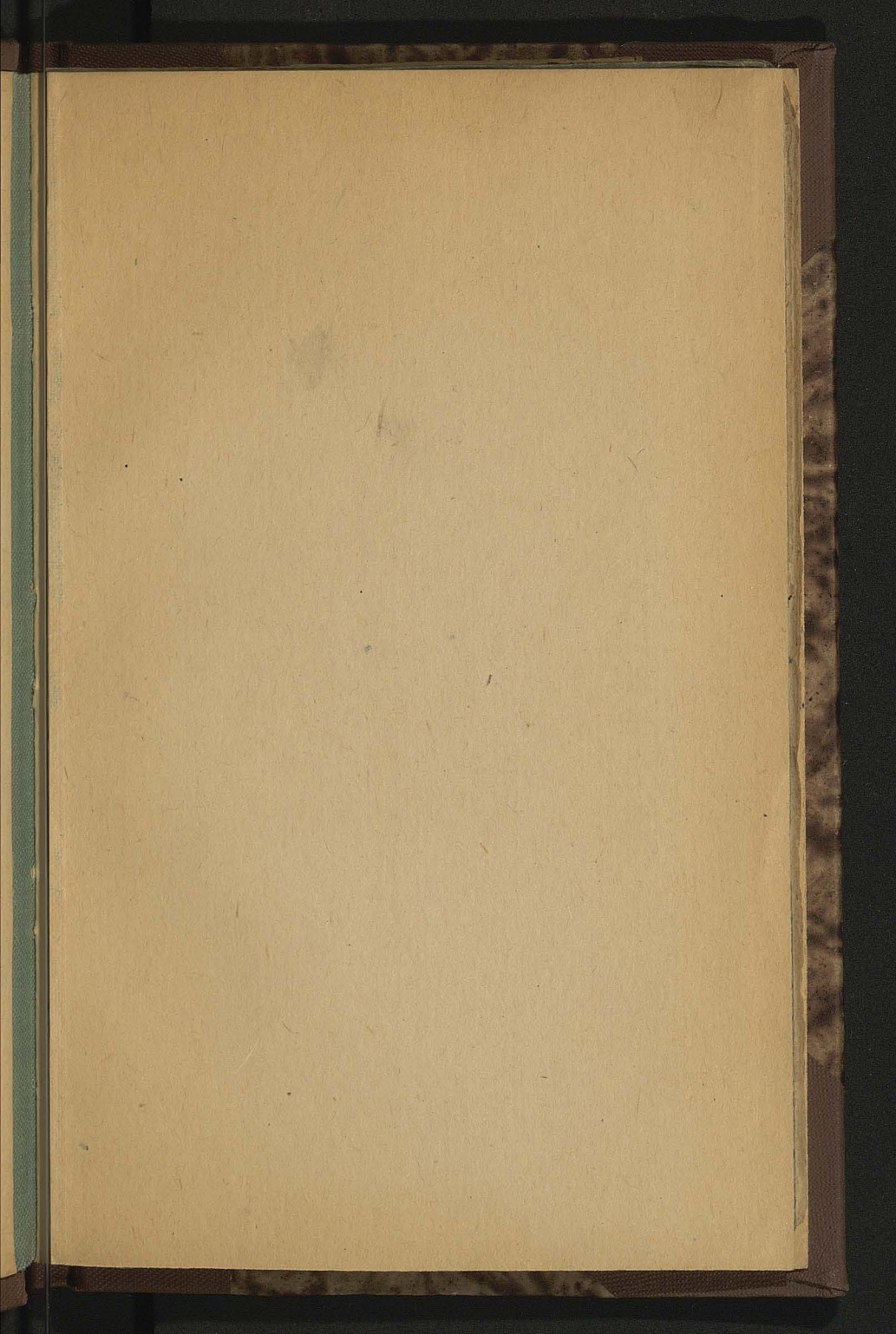
I

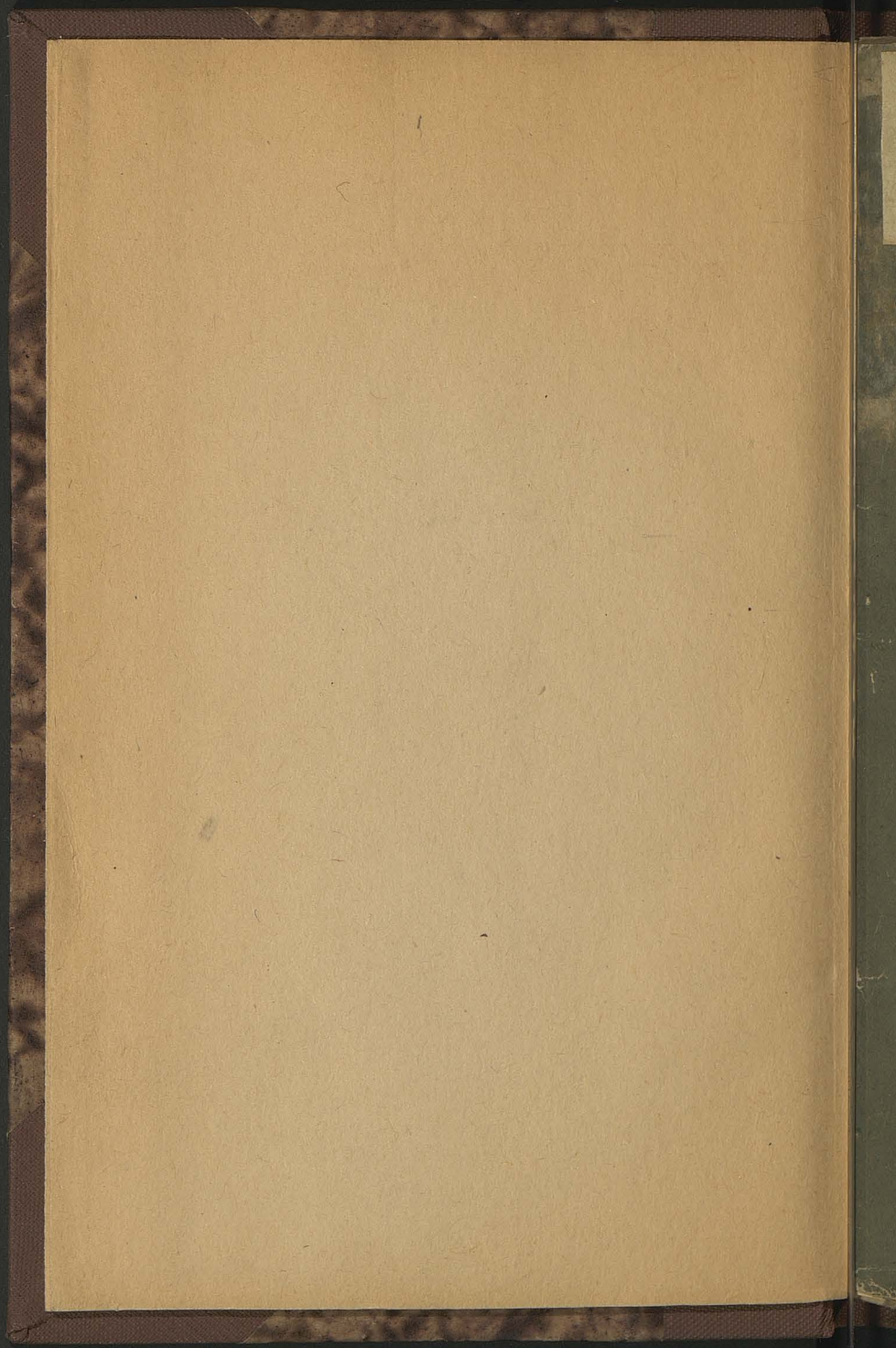

52459

I

52459

I

P

*Andriuskięz k. Mich. Lbion męz
potrzebniejszy do wydoskonalenia
uzroczaj w tym języku słownym.*

PHILOLOGIA.

IV.

~~Gram. 93.~~

~~IX. 9. 24.~~

~~XX. f. 51.~~

ZBIOR
RZECZY POTRZEBNIEJSZYCH
DO WYDOSKONALENIA SIĘ W OYCZY-
STYM JEZYKU SŁUŻĄCYCH
PRZEZ
X. MICHAŁA DUDZINSKIEGO
PROFESSORA PÓĘTYKI
W SZKOŁACH NARODOWYCH
MINSKICH
DO
DRUKU PODANY.

291/70/73

Roku 1776.

W WILNIE.
W DRUKARNI AKADEMICKIEJ
J. K. MCI.

IX. 9. 24

faller

1-10

52459
J

DO CZYTELNIKA.

Nie wielu podobno znajdziemy ani tak doskonałych w Polszczyźnie, którzyby wszystko prawie wiedzieli, ani tak nieświadomych tego języka, których by wszystkiego uczyć potrzeba. Najwięcej jest takich, co środek między temi trzymają. Wszystkim dogodzić tale rzecz niepodobna. Bo aboby nowe słowa pisał, na co się podjąć nie mogę; i choćbym to uczynił, nie wieleby co ważyło: abo musiałbym się bawić świadomości rzeczami; co bezwątpienia nie jednemu sprawiłoby tęsknotę. Więc całą pracą moję na to tylko obróciłem, aby z niej korzystali ci najbardziej, którym nie tak się uczyć po Polsku, jak raczey douczac się potrzeba. A tak obratem sobie raczey wielom się podobać, niż dbać na przymówki i nieukontentowanie nie wielu.

Przez potrzebniejszy rzeczy rozumiem tu owe, o których podobno wielu nie słyszało. Z tych jedne są i teraz w używaniu u biegłych zwłaszcza pisarzy i rymotworców: drugie też są prawie zagrzebane, które tym umysłem przełożyłem, nie iżbym miał wolać ich z prochu dobywać, ale aby dawne księgi czytający jakiegokolwiek mieli oświecenie. Wszakże przestrzegam, iż nie wszystkie słowa, które nam zdają się nie być w używaniu, są w rzeczy samej takimi. I owszem bardzo wiele jest pięknych słów, o których my zgola nie wiemy, i nigdyśmy nie słyszeli. Co skądby pochodziło, słuchajmy naszego Polskiego Tacyta, którego Imienia i dla głosney jego na cały świat Polski z mądrości swej sławy, i dla uszanowania jego osoby nie wyrażam. Samiśmy winni temu, (mówi ten wielki Mąż) że nasz język poszedł w zaniedbanie, tak dalece, że rzadko kto dobrze ońm mówi w potocznych

rzeczach, dopieroż piſze co poważnego, w wol-
ney, czyli wiązanej mowie. Umiemy to tylko :
języka naszego, cośmy się w domu, w szczipłyn
barzo osob do nas należących, płaſtunek, ſłużał
ców, albo czeladney proſtoty obrebie nauczyli
Biorąc dalsze ćwiczenie groźna zwierchność po
Łacinie, choć lada jako, albo innemi obcemi ję-
zykami mówić i piſać ſurowie przykazuje: do te-
go rozmowy dziecinnemu wiekowi przyzwoite
nie wkraczając w głębokie nauk tajemnice, prze-
ſtają na tym tylko, co płochosć, lub potrzeba wy-
rażać każe. W Paleſtrach Koronnych pełno, dzi-
kiew łaciny, w Litewſkich ruſzczyzny; żołnierze-
rzemieſlnicy naywięcey zażywają ſłów obcych
celnieyſi biorą za chlubę obcą mową mówić, iuż
przez grzeczność dla znaydujących się przy nich
cudzoziemcow, iuż chcąc się różnić od niźszych
po kłaſztorach oſobność i milczenie zapomina
prawie języka każe: rzadko kto kſiegi Polſkie
czyta, daleko bardziey one piſze, albo je piſać
umie, przygotowanym będąc pierwiey do piſania
czytaniem Autorow ſtarożytnych, wybraniem z
nich pięknych wyrazów, ſzykowaniem ſłów: ja-
kimże ſposobem możemy się popisować z umie-
jętnością języka macierzyńskiego? Gadać umie-
my, piſać i mówić rzadko kto z nas umie, a to z
własney, jakem wyżej powiedział, winy, że ſo-
bie ſzczegulney nauki w wydoſkonaleniu się w
oyczyſtym języku przez czytanie i rozmyſłanie
nie czyniemy. *Nie wiem zaſte, komuby te ſłowa
oczu otworzyć nie miały! Ja, co się tycze moich
rzeczy, wybierałem je z jak naylepſzych Autorów,
jakich tylko mieć mogłem. Co jeżeli ta praca moja
za nieużyteczną będzie oſądzona: przynaymniej
ten będę miał pożytek, że komu dam pochop do wy-
doſkonalenia tak pożytecznego dzieła, z któregoby
i drudzy, i ja sam bardziey oſwieceni zoſtali.*

REGESTR

Tytułów liczbą Kościelną naznaczonych.

- I. O Literach.
- II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.
- III. O rozłączeniu sylab.
- IV. O Interpunkcyi.
- V. O nakłanieniu się słów Polskich.
- VI. O Konstrukcyi słów Polskich.
- VII. O wymawianiu słów Polskich.
- VIII. O niektórych przedśłowiach, abo prepōzycyach w złączeniu z innemi słowy.
- IX. O słowach obfitujących.
- X. O słowach przedłużonych.
- XI. O słowach skróconych.
- XII. O nazwiskach osob i ludzi krajowych.
- XIII. O słowach nowych.
- XIV. O słowach ze dwu złożonych.
- XV. O słowach pochodzących.
- XVI. O słowach niektórym tylko rzeczom służących.
- XVII. O słowach różne znaczenia mających.
- XVIII. O dawney Polfzczyzie.
- XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.
- XX. O słowach zepsowanych, abo Barbaryzmach Polskich.
- XXI. Słowa niepospolite, abo nie każdemu dobrze wiadome.

I. O LITERACH

1. Dwuch liter w Polskim języku dobrze piszący nie zażywają: *Q X*; ale zamiast pierwszej piszą *k*, a za drugą *ks*. n. p. *Kwarta, kwit, Kładz, książka, &c.*

2. Także nie zażywają *jjo*-ta, chyba bardzo rzadko.

3. *a, i d*, tym się różnią, że nieznaczone *i*. wybitniej się mówi, nie tak n. p. *masm, mają*. Ale ten znak dawniejszych był wieków: teraz pospolicie ani w pisaniu, ani w mówieniu go nie zachowują; zwłaszcza, iż trudno dać na to regułę, a nie wielka między niemi różnica.

4. *b, i p, i w*. w ten czas się tylko znaczą, gdy się pieśkliwie wymawiają. n. p. *Drob; karp;*

5. Złe piszą koniunkcya *i*, przez *y*.

6. Złe też piszą: *Oiciec, hoiny, naimilszy, mòt, &c.* ale tak należy: *Oyciec, hoyny, &c.* Razem się bowiem z poprzedzającym wokalidem wymawia, *y*. Małe zaś, *i*, nigdy: i trzebaby czytać: *O-i-ciec, ho-i ny. &c.*

7. Z tey przyczyny należy pisać: *czyy, szyy, &c.* także też: *Indyyki, szyyka, &c.* Bo czymże by się

się różniło od, *czyi, xyi?* A jeżeli w tych słowach trzeba, *y*, pisać; czemuż i nie w innych?

8. *ć, h, ś, ź*, gdy się kładą przed, *i*, a razem się z nim wymawiają, w tenczas nie trzeba naznaczać. n. p. *cię, szczęście, nie, waśnić, się, prosić, ziemia, &c.*

9. Podługowate, *f*, w tenczas powinno się pisać, kiedy dwa *fs* schodzą się. n. p. *Kafsa, Rofsya, &c.* Z początku, i we środku słowa, które chcąc można. Ale na końcu słowa lepiej *s*, niż, *f*.

10. *ź*, kiedy się kładzie po *c, r, s*, a razem się z niemi wymawia, także się nie naznacza. n. p. *czemu, Rzym, skarżę, szyba*. A kiedy nie razem się wymawia z poprzedzającemi literami, tedy się zawsze naznacza. n. p. *nocze? nasze? rze koni, drze, skarże, rzyśko, &c.*

II. Są niektóre słowa podobne do Infinitiwow; przetoż dla różnicy tak niektórzy piszą: n. p. *uczyni-ć on, bobrowa-ć ikura, &c.* gdzie-ć, dodaje się dla dośladniejszego twierdzenia.

II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.

Jeżeli zachodzi trudność, która się litera za którą ma w pisaniu położyć, szukaj, skąd to słowo pochodzi; obracaj w inżym spadku, liczbie, sposobie, osobie, *&c.* a dojdiesz bez trudności. Takie są litery: *b, i p, d, i t, f, i w, g, i k, x, i s, ź, i sz, &c.*

n. p. Nie wiem iak pisać: *lidzba*; czy, *liczba*. uważam z kąd pochodzi? od tego słowa, *licze*. więc mam pisać, *liczba* Toż mówić o innych; jako to:

Bobkowy, (*bób*) *nie*, *bopkowy*. *Zabka*, (*żaba*) *nie* *żapka*. *Brzydki*, *spadki*, *prędki*, (*brzydę się, spadam, prędzey*) *nie*, *brzytki spadki, &c.* Na klawiko-

wikordzie, (klawikort) *nie*, *na klawikorcie*. Kurlandczyk (Kurlandya) *nie*, *kuurlantczyk*. Infantczyk (Infanty) *nie* *Inflandczyk*. Chciwszy, powtarzam, powśinoga, (chciwy, wtóry, wieś) *nie* *chcifszy*, *Śc.* Cifzły, (cifza, cifzeje) *nie* *cifszly*. Sroźzły (frożeje) *nie* *sroszszly*. Obrazki, (obraz) *nie*, *obraški*. Ponieważ, (ponieważ) *nie* *poniewa z*. Wszakże, także, (wszak, tak) *nie*, *wszagże*, *tagże*, Studentski, (student) *nie* *studeński*.

Przeffroga. Wszakże ta reguła nie jest powszechna. Tak naprzykład, mówi się, *ślizam się*, *ślizawka*: a jednak *nie*, *ślizki*, *ślizkość* ale, *śliski*, *Śc.*

Wiele też jest słów, które różni różnie piszą. n. p. *Jażli*, (jeżeli) *i jeśl*. *Pofadzka*. (posadzam) *i posacka*.

III. O rozłączeniu Sylab.

Gdy w jednym wierszu nie zmieścisz słowa, staray, się dobrze rozłączyć sylaby bez ujęcia, lub przydania liter. Dla ułatwienia w tym trudności, te się podają reguły.

1. Słowa składane (*composita*) od prepozycyi mają być oddzielone. n. p. *Przy-ignął* (ignę) *nie*, *przylegnął*, tak, *za-rznął*, *u-czcil*, *Śc.*

2. Słowa pochodzące od innych, tak się piszą, jak one, od których pochodzą. n. p. *obrzy-dły*, *wścietły*, *gry-żliwy*, *zno-śny*; bo mówi się: *obrzy-dzam*, *wście-kam się gry-ze*, *zno-sze*.

3. Wylącz kończące się na, *wszy*, gdzie, *w*. dla uczciwości do poprzedzającej sylaby odkładane bywa n. p. *uczciw szy* *zw edziw szy*.

4. *śc*, *śń*, *sz*. do następującej sylaby należą. n. p. *go-ście*, *ma-łzty*, *ro-ście*. Wylącz: *szczęś-cie*, *posz-cze*, i inne tym podobne, dla wspomnioney wyżej przyczyny.

5. Kończące się na *wski*, zawsze, *w*, należy do poprzedzającej sylaby. n. p. żydow-*ski*, *Śc*.

6. Kończące się na *cki*, *ski*, zawsze *c*, *s*, należą do ostatniej sylaby. n. p. Witeb-*ski*, Miń-*ski*.

7. Uważaj na koniec znaczenie, i sam sposób mówienia w tym znaczeniu. n. p. *dzier-żę*, i *dzierzę*. *skar-żę*, i *skarzę*. *mie-żę*. i *mie-rzę* od *ziem*, i, *odziewam*; ale w innym znaczeniu.

IV. O Interpunkcyi.

Komma, (,) i pisze się przed tym słowem: *który*, *którego*, &c. n. p. *Zły to ptak, który gniazdo swoje szpeci*. 2. po tych słowach, i tym podobnych: *a do tego, ktemu, przy tym*. 3. Kiedy wiele słów w jednym spadku, lub sposobie kładzie się n. p. *Czoło, twarz, oczy częstokroć zawodzą*. Także: *Nie dopuszczę, nie zcierpię, nie zniosę*. Gdy jednak słowa nie bardzo się różnią od siebie, często się komma opuszcza. n. p. *Wielcy i zacni ludzie*. 4. Czasem się komma kładzie dla lepszego zrozumienia. n. p. *Surowe ustawy od ostrej starożytności uknowane, łagodniejsze osłodziły wieki*.

Szródnacze, abo *Media nota* (;) kładzie się po każdej znaczniejszej peryodu części, abo *membrum*, nim przydzie do połowy peryodu.

Dwa punkta (:) w pół peryodu.

Punkt (.) na końcu peryodu, gdy się sens należy zakończył. n. p. *Gdyby, jak jest zuchwały C. Werrax, tak byt ostrożny w wykonaniu swych bezbożnych zamysłów* (;) *podobno by mógł kiedy z nimi się przed nami utać* (:); *ale to jeszcze bardzo się dobrze stało* (;) *że z niesłychanym jego zuchwałstwem osobliwszy złączył się nierozum* (.)

Znak zboczenia, abo *Nota parenthesis* w tedy się

się dacie, gdy się sens jaki całe inny między drugim sensem kładzie; i zamyka się dwiema takimi la-seczkami) (lubo też () n. p. *Ja żadney okoliczności nie zaniedbuję (bo też ani należy) nie tylko ciebie chwalić, ale też i pod niebo wynosić.*

Czasem się kommami tylko rozłącza, zwłaszcza kiedy nie bardzo są sensa od siebie dalekie. n. p. *Przydadę też i to, co się tobie musi podobać, iż ja sam z twojej ka memu przychylności wielkie czuję ukontentowanie.*

Także, gdy jedno, lub dwa słowa między drugim sensem kładą się. n. p. Gniew, mówi Seneka, jest ze wszystkich namiętności naygorzszy.

Znak pytania (?) gdy abo o co się pytamy; n. p. *gdzie byłeś? abo gniew nakształt pytania wyrażamy. n. p. I pókiż tego będzie? długoż będzie sierpiał?*

Znak podniesienia głosu (!) gdy narzekamy na co. n. p. *Oczasy! o obyczaje! lub dziwuujemy się: O wielki jest dom Boży!*

V. O nakłanianiu się słów Polskich.

1. *Substantiva* kończące się na *ca, ja, la, sza*, w których spadkach kończą się na *i*, lub *y*, w tych dobrze się też kończą na *a*, n. p. *Proca, procy*, abo *proca*, z *procy* abo z *proca*. Tak: *Zbroia, szysia, praca, wola, chwila, dusza, &c.*

2. *Substantiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na *e*. n. p. *czapkę, Senkę, &c.* Wylącz kończące się na *ca, ja, za*, z których iedne mają na *a*, drugie na *e*. n. p. *pracą, płacą, racę, testnicę, woią, rolią, niedzielę, chwilę, fałę, rekoymią, nadzieję, pieczę, łzę, duszę.* Kończące się na *nia, ya*, teraz pospolicie mają *accusativum* na *a*. n. p. *Lutnią, suknią, wonią, historią, koronacją, nekrecacją.*
tak.

Także i te, które się kończą, na, *ni. Panią, Łanią,*

U starych Polaków bądź *substantiva*, bądź *adjectiva*, kończące się na *a*, jeśli nad, *á* miały accent, zamieniały *á*, na *ę in accusativo*; jeśli zaś nie miały accentu nad *a* in *nominativo*, tedy in *accusativo* zamieniały *a* na *ę*. Jeśli kto zatym będzie miał wątpliwość w tey mierze niech się radzi dykcyonarza Xa Knapkiego. Znajdzie-li in *nominativo* literę ostatnią *a* nie notowaną akcentem, niech onę in *accusativo* zamienia na *ę*; jeśli zaś naydzie *á* notowane, niech ie zamieni na *ę*.

3. *Adjectiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na, *ę, Polską, uczoneą, nową, Etc.* Wyłączone: *moię, twoę, swoię, naszę, waszę, tę, onę, jedną, same, wszystkie.*

4. Nazwilka płci męskiej, i urzędy ich dwojako mają *nominativum pluralem*; podług których też *adjectiva* rozmaicie się kładą. n. p. *Pobożni Konstantynowie, obo, poźne Konstantyny. Sławni Królowie, abo, sławne Króle, Etc.*

5. Niektóre nazwilka narodowe trojako dobrze się kładą, a inne i więcej. *Duńczykowie, Duńczycy, Duńczyki. Hollendrowie, Hollendrzy, Hollendry. Szwedowie, Szwedzi, Szwedy. Anglikowie, Angielczycy, Anglicky, Anglicki. Etc.*

6. *Adjectiva* z temi *substantywami*: *Książa bracia, szlachta*, dwojako się kładą, n. p. *miła Książa, miley Książy Etc.* abo *mili Książa, mitym Książom, Etc.* Także: *to Książa, i, ten Książa ten dziecina, i ta dziecina.* Bo Polacy w tych słowach nie na znaczenie tylko, ale czasem na ostatnią sylabę patrzą.

7. *Adjectiva* inaczej się kładą z osobami lub nazwilkami męskimi, a inaczej z żeńskimi, także które nie znaczą osoby ludzkiej. n. p. *Ludzie dobrzy; niewiasty zaś dobre, konie miode, dęby mocne.*

8. *Psy głodne, i psi głodni. Wilki złe, i, wilcy źli. Kruki czarne, i, krucy czarni. Ptacy powie rzne, i, ptacy powietrzni, i tym podobne, wszelako dobrze się mówią.*

9. A co mówimy o adiektywach, toż rozumieć o werbach. n.p. *Ludzie, psi, wilcy byli: niewi, sly, psy, wilki były.*

10. Te słowa dwoiako się także mówią: *Oczy, abo, oka. Uszy, ucha. N gami, nogoma. Rękami, rękoma. Uszami, uszyma. We dwie cegły, cegle. Na obie strony, stronie. Kłopotu. Razu, pokoju. rogu, abo, kłopotu, raza &c. Ku zachodowi, wschodowi, południowi. abo, ku zachodu, &c. Dwuch żięców, wędźwiedziow, łosiow, abo zaięcy, &c. W psach, koniach, oknach, abo, w pszech, koniach, &c. Pierwszy iednak sposob mówienia iest zwyczajniejszy*

VI. O Konstrukcyi słów Polskich

I. Są jedne słowa, które w tymże znaczeniu z różnemi kładą się spadkami. A takie są.

Apetyt mam *na co*, abo, *do czego*. Chwytam się *za co*, *czego*. Dozor mam *nad czym*, *czego*. Dochować kogo *śmierci*, *do śmierci*. Gniewam się *za co*, *o co*. (*tak*: bię potępiam) Gram *w karty*, *karty*. Gram *o pieniądze*, *w pieniądze*. Nalegam *na kogo*, abo, *komu*. Nie spuszczać kogo *z oka*, *z kogo oka*. Obowiązuie kogo *pod sumnieniem*, *sumnieniem*. Obwieszczam *komu co*, *kogo czym*. Odbyt *czego*, *na co*. Odsądzam *od urzędu*, *urzędu*. Pełnię *do kogo*, *komu*. Pilny *w czym*, abo *czego*. Piączę *pozmarłym*, *zmarłego*. Płuzą *tu ryby*, *pluży tu rybom*. Polegl *od nieprzyjacielskiej ręki*, *nieprzyjacielską ręką*. Pozwać *do sądu*, *na sąd*, *przed sąd*. Przełożony *nad bractwem*, *bractwu*. Przywykam *do czego*, *czemu*, *ko czemu*. Rozmilować się *w kim*, *kogo*

kogo. Rzecz do czego, na co. Służy to do czego, ku czemu. Słyszałem temi uszami, na te uszy. (tak, widziałem) użalić się nad dołą czyją, doli. Wylecieć w górę, gurę. Wyfilić się na co, w co.

Tu należą: *W zimie, w lecie, albo zimie, lecie. Przez dwa lata, przez dwie lecie, albo dwa lata, dwie lecie.*

2. Drugie są słowa, które także różnie się kładą, ale w innym znaczeniu. Takie są:

Błogosławie komu (życzę dobrze) kogo, (szczęśliwym zowie.) Dowodzę kogo gdzie (do prowadzam) czego komu (probię) czego na kogo (przekonywam)

Namówić kogo (nakłonić) komu (nalaiać.)

Odnoszę komu (oddaię) do kogo (oznamuję)

Ozywam się komu (wołającemu) do kogo, (świadczę się kim)

Pomagam komu (pomoc daię) za kim (jestem z trony czyiey)

Smieję się komu (uśmiecham się) z kogo (szydzę)

Woiować z kim (woynę wieść) kogo (zwy-
cieżać.) &c. &c.

VII. O wymawianiu słów Polskich.

Wszystkie słowa Polskie długo się wymawiają. Wylącz jednak te słowa: *Chrześcian*, i oby cię za-
bito, gdy się z gniewem mówi. Także słowa od Łaciników wzięte: *apelacya, bestya, elekcyja, ewik-
cya, familia, fant, zya, informacya, konstytucya,
konstellacya, kreszcycya, linia, parafia* &c. od Gre-
kow: *Chiragra, kronika Podagra, scyatyka*, &c.
od Hebrayczykow: *Salomon, Daniel, Samuel, Je-
ruzalem*, albo *Jerozolima*. &c. Które wszystkie
popolicie się krótko mówią.

Te jednak: *kapitula, Infuta*, wszelako mówią.

VIII. O niektórych Przedśłowiach, abo Prepozycjach w złączeniu z innymi słowy.

1. (*Nad.*) Gdy się to przedśłowie kładzie przed temi literami: *c, g, s, w*, dobrze się, *d*, opuścić może. *n. p. Nadchudł*, abo, *nachudł*. *Nadgradzam*, *Nadgrobek*, *nadgrzyść*, *nadgnity*, *Nadskakwie*, *Nadwołłony*, *Nadpsował* &c. abo też: *nagradzam*, *nagrobek*, *nagryść* &c.

2. (*Pod.*) Gdy się kładzie przed, *s*; także się *d* opuścić może, ale w tych tylko słowach: *Podstrzał*, *podstrzegam*, *podstrzegacz*, *podsluch*, *podskakwie*, *podszczuwam*; abo: *postrzał*, *postrzegam*, &c.

3. (*Ros, Roz.*) Przed literą, *p*, zawsze się pisze, *ros. n. p. rospalam*, *rospycham*. &c. Przed innymi zaś, *roz. n. p. rozbiegał się*, *rozchodził się*, *rozdmuchał*. &c.

Wyłącz jednak: *Rościagam*, *Roskazuie*, i od nich pochodzące.

Przed *sm, sw, sy, st*, często się *z* opuszcza. *n. p. Rozśmieszył*, i *rośmieszył*. *Rozświecił*, i *roświecił*. *Rozsypał*, i *rojypał*. *Rozstał się*, i *rostał się*. &c.

4. (*z, s.*) Przed literami *c, k, p, t*. lepiej się pisze na początku *s*, niż *z*. *n. p. schodzić*, *skończyć*, *spycham*, *strącam*, niż, *zchodzić*. &c.

Przed innymi zaś zawsze, *z. n. p. zburzyć*, *zniżyć*, &c.

5. (*ob*) *Obmierzam*, *obmowa*, *obtaczam*, *obcinam*, *obwiniam*, *obwiewam*, abo też: *omierzam*, *omowa*, &c.

IX. O słowach obfitujących.

Przez słowa obfitujące rozumiem te, które w tymże znaczeniu, mało się co odmieniają. takie są.

1. Te słowa: *skura, struna, pioruny, tłumacz, grunta, munsztuk*, i inne tym podobne, u Poetow często piszą się, i wymawiają przez *o*, albo *ó*, *Skó-ra, strona, piorony*, &c.

2. Wiele jest słów poczynających się od, *sz*, które dobrze się piszą i mówią przez, *s*; takie są: *szklanka, szkło, sierść, albo siert, słub, spiegi, słachetwo, śli, śnicerz* &c. zamiast *szklanka, szkło*, &c.

3. *Próżeń, pełen, mocen, pilen, winien*. zamiast: *próżny, pełny*. &c.

4. Nakoniec te słowa: *Bąbel, albo bąbel. Banit, bandyt. Brama, broma, brona. Barzo, bardzo. Biegi, bieże, biegnę. Cadze, cedzę! choć, chocia, chociaż, chociaż, Ciesnica, ciasnina. Cmentarz; cmyntarz. Ciołak, ciotek, ciolak. Czele, szole. Czechrzę, czochrzę. Dłabie, dławie. Drewniany, drzewiany. Dretwieję, tretwieję. Drzeń, zdrzeń. Gataż, gależ. Giegoce, klekoce, glekoce. Gnieździe, gniaździe. Gont, gonta. Jądlto, jedto. Jazda, jezda. Kopam, kopie. Koziorożec, kozorożec. Lada, leda. Łamię, łomie. Litość, lutość. Lsnący się, lsknący się. Melon, malon. Miedzy, między. Miele, mełe. Metty, mielony. Mieysce, mieszc. (tak: podeście, odeście) Mularz murarz. Na doręczu, na dorędziu. Niemowiatko, niemowiatko, niemowiętko. Nienawisny, nienawisny, (tak: nie obiętny) Ociec, oyciec. Odezwać się, ozwać się. Odrzeżek, obrzezek. Odsędzić, osądzić. Ogrywam, ograwam. Olcha, olsza. Olchowy, olszowy. Opatstwo, opactwo, opatstwo. Oszczędzam, oszczędzam. Paczyna, peczyna. Pąd, pęd. Pagurki, węgórki. Pele, pełe. Pexel, pędzel. Pfa, pfe. Piłś, pilśń. Piotun, piotyn. Głaz, (ten) głaza, (ta) Płasacz, płasacz. Płasy, plesy. [Po niewieściu, po niewieysku. Poprzecz, poprzek. Posiadam, osiadam. Począta, poszta. Powieka, powieki.*

Poziemki, poziomki. Przedaż, przeday, przedażny. Przedayny. Przedmowa, przemowa. Przekleństwo o przekleństwo. Rosną, rosnę. Sadze, (te) sadza (ta) Skrzydłasty, skrzydlaty. Smuć się, smęce się (tak smętek, smętny) Snycerz, snicerz, sznycerz. Sprzęgam, sprzągam, Szronisty, szronieisty. Swora, sfora, zwora. Swywolny, swowolny. Sznyпка, sznyпка. Szczepy, szczepie. Talar, taler. Tanność, taniłość. Trzmiel, przmiel. Tulowity, tyłowity. Tupam, tepam. Trafunek, trefunek, traf. Uczestnik, uczeńnik. Wedle, wedła. Weście, weszcie. Wieczernik, wieczernik. Wieczorny, wieczorny. Wdziwam, wzdziwam. Wnętrze, wnątrzę. Wnuczka, wnuka. W oka mgnienu, w ocm gnienu. Wstydzę się, wstydam się. Wszytek, wszytek. Wynalazca, wynalezca. Wynurzam, wynarzam. Zachodni, zachodny. Z tej strony z tę stronę. Ziomek, ziemek. Zwadzca, zwadca. &c.

X. O słowach Przedłużonych.

1. Z początku: takie są: *Oskrzele, Pokazały, Popona. Potucha, Powoz. Zagaśnie, Zakąt, Zamrok. Zopytać &c. zamiast: krzele, okazały, &c.*

2. We frzodku n. p. *Kolika, Ławica, Niobaczny, Szrododzienny, Pódek, Trunna, Wiilia, Zaguba, &c. zamiast: Kolka ława, niebaczny. &c.*

3. Na końcu: n. p. *Jdący widziałem &c. Także te: Syniec, syrzec, dzbaniec, kawalec, &c. Także: Pódzi, weźmi, Owen, tamóy, heydyż, cudo &c. zamiast, pódź, ow, tam, hey, cud.*

Przestroga. Wiedzieć jednak potrzeba, że te słowa barziej w wierzjach uchodzą, niż w wolnej mowie.

XI. O słowach skrótconych.

1. Z początku: takie są: *By, cęgi czeńny, kinienie*

nie, marst, mrokiem, mylny, neta, ostawiam, pach, spaniały, scie, wrot, zban, żeństwo, z. zaty &c. zamiast: Oby, obcegi, docześny, &c.

2. We śródtku: *Ano, a ono. Córa, czworletni, dżdżem, haydów, Jeomość, Księcy, Łokty, łokcia-mi. Me, tve, swe, mościwy, miłościwy. Nabiegalcem się, nieścigły, nieurodny, nieurodzayny. Oznał się, pada, po diasku, po diabelsku. Poczka, połnie, połdnie, południe. Pszenica, Rzke, rzekę. Rzкомо, rzekom. Skleńca, tólv, tułow. Ulnał, ulgnął. Włzytek, zawdy, zięty &c. Także te: jadszy szedszy &c. zamiast, jadłszy, &c. Także: Oczmi, kołmi, wołmi &c. zamiast, oczami, koniami, wołami.*

3. Na końcu n. p. *Dan, wzięt, pogrzebion &c. zamiast. Dany, wzięty &c. Mądr, młód, głuch, chcuw, myśluw, Piotrow, Faunow, za. mądry, młody &c. Mituiem, szanuiem, boim się &c. zamiast. Mitujemy &c. Bylim, czynilim, słyszelim &c. zamiast, byliśmy &c. Przemóg, pomóg, ziad, przyszed &c. za, przemógł, przyszedł &c. Nakoniec te słowa: Ali, alic, aliści. Chocia, Cieśń, Czem. Da my, daremny. Dwoy, dwojaki. Kłam, kłamstwo. Myśkw, myśliwiec. Natręt, natrętnik. Ni, niby. Obu, Ogrom, Oń, zań, poń, nań. Ot, Pierw, Plut, plata. Pohyt, pobycie. Postep, Pożog, pożoga, (tak gont, płaz, toń, sarn) Prze, przez. Słusz, słuszność. Spad, spadek. Traf, trafunek. &c.*

XII. O Nazwiskach osob, i ludzi krajowych.

Andrzej, i Jędrzey. Antoś, i Antek. Benedykt i Bieniasz. Bonawentura, i Dobrogost. Bernard, i Bernat. Hieronim, i Jarosz. Jgnacy, i Zegota. Karol, i Karzel. Kunegunda, i Kinga. Leon, i Lew. &c.

Od Kraiu. Arab, Arabczyk, Arabin. Infłantezyk, Infłant. Moskal, Moskwin, Rosłya, Rosłea. Rosłyński, Rosłeyński. Rusin, Rusniak, Rusak. Śląk, Śląsko. Ślązak, Słęczak. Krakowczyk, Krakowianin. Krakowiak. &c.

Przeftroga. Z tych słów niektóre już nie są w używaniu, chyba u Poetów.

Co się tycze Łacińskich i Greckich nazwisk. O sob imiaft: różni różnie piszą; a nawet ci sami nieiednostaynie. n. p. *Horatius*, Horaciusz, Horacy. *Scipio*, scypio, scypion. *Karthago*, Kartago, Kartag, Kartaina. *Cupido*, Kupido, kupid, kupidin. *Tarquinius* Tarkwiniusz, Tarkwin. *Socrates*, Sokrates, Sokrat.

Cesar, kiedy nazwisko, to *Cezar*. A kiedy godność, to, *Cesarz*.

Inni nic nie odmieniając, zachowują nawe spadki tego języka, którego jest słowo. n. p. *Mufoe* rzekły, *Ganimeden* porwano, *Phebus* świetny. *Horatius* powiada, *Socrates* filozof &c. Ja zofta wiwfy w tym guft każdego, wolę naśladowa tych, którzy gdzie mogą, składnie na Polski język zwyczajem innych słów nakłaniają. Ci, którzy i naczey czynią, naśladują w tym Łacińnikow którzy Greckie słowa czasem po Grecku kładą. n. p. *Matheseos*, *Musices*, *Phisices*. &c. zamiast *Mathefis*, *Musice*. &c. Wszakże jako nie wftyf kie Greckie słowa w Łacińskim języku dobrze fi wfzelako kładą: tak podobnym sposobem nie wfztytkie Łacińskie i Greckie w Polskim. Ucho sposob pifania, ile terażnieyszego wieku autorów, w tym niech będzie przewodnikiem.

XIII. O słowach nowych.

Nowość słów, ile w języku żyjącym, nie ma być ganiona, aby tylko słowa nie były naganne. Ska-

Skapość wyrazów, gładkość, naturalność, i nowość rzeczy dają pochop do wynaydowania nowych. Każde nowe słowo powinno dobrze rzecz wyrażać, na dawnych się słowach fundować, byź gładkie, nie zbyt długie, i łącne do domyslenia się, jakie są: *Bezkrolewie, czynność, bezstronność, udaremniony, &c.*

XIV. O słowach ze dwu złożonych.

Wiele jest słów z dwu złożonych, których więk-sza część raczey w wiązanej, niż wolney mowie jest w używaniu. Takie są: *Błaskorodne* zbroie. *Dwoymorski* Korynt. (między dwoma morzami) *Dziworośny* (czarnoksięski) *Gałęziurogie* Sarny, jelenie &c. *Gwiazdolity* trakt. (niebo) *Gwiazdosiężna* góra, *Jasnozłoty* okrąg (słońce) *Iskrodny* cerber. (ogniem tchnący) *Kozionogi, Koziosłopy* Satyr. *Kreptomienne* bełty. (pioruny) *Krwawożyrca* wilk. *Kudłogady* poczet (jędze mające w warkocz węże w plecione; bierze się za złych ludzi) *Listorodne* drzewo. *Lotnobytny* piorun. *Morzowładny* Neptun, abo wiatr. *Nieradowiśt* (którego nieradzi widzą) *Nosofrzaty* Kupid, iż go z frzałami malują. *Ognioogore* groty (pioruny) *Ogonooki* paw. *Ogniomiot*, (ogniem tchnący) *Parchołrety* kozieł. *Płaczoboyny* krokodyl, iż iadem łez swoich zabiia. *Płaczorode* jędze. *Prawdółwca*, który subtelnie we wszystkich prawdy dochodzi. *Prędkonogi* *Płstroogony* dzieciół. *Różnobarwy*. *różnokraśy* kwiat. *Skibokrayny* pług. *Smiercionośze* groty. *Smutnoswrogie* sowy. *Stogłowy* cerber. *Szczepiowiar*, który wiarę S. wśczipił. *Szerokolistny*. *Tródmiaśszzy* (o trzech głowach) *Troywieki* Nestor. *Troyrodna* chimera, iż miała w sobie puł konia puł niedzwiedzia, puł człowieka. *Tyńczobnarwy* *Wiatropodny*

miech kowalski. *Wiekokorzenne drzewo* (*Wiekorodny. Wieleroeki* (na wiele lat trwający) *Winogard, winomiot* (co wina nie piie) *Wodoszumny strumyk, Wszystkotwory przemysł. Wszystkiezrze słońce, Wszystkożywny duch* (o Bogu) *Zbóycokryty las,* (gdzie się zbóycy kryją) *Złotorodna góra, &c.*

XV. O Słowach pochodzących.

Nie masz prawie żadnego słowa, od którego by, wiele innych słów nie pochodziło, już w różnych częściach mowy, już w teyże samey, jak to z kilku przykładów pokaże się, n. p.

Bloto: *blotiany, błocisty, błotny, błocz.*

Loch: *Lochowanie, lochowatość, lochowaty* || *Zochowany, lochuie lochowato*

Lipkość: *lipki, lepisty, lipnę, lipniecie się.*

List: *liściowy, liściany, liścisty* (*liścia pełny*)

Marmur: *marmurowanie, marmurownik, marmurowy, marmurowaty, marmurowany, marmuruję.*

Miara: *mierzę, miernik, mierniczy, mierny, miernicki, mierność, miernicze, mierniczne.*

Widzisz, jak wiele słów w różnym znaczeniu od jednego pochodzi. Nie od każdego jednak słowa wszystkie formować się mogą. Nikt bowiem nie mówi: *Oknuie, kreguie* &c. a w tedy okryślenia słowy użyć potrzeba, n. p. *wstawiam, robię okno, Piszę, opracwiam księgi.* &c.

XVI. Słowa niektórym tylko rzeczom służące.

Bocian nosem *glegoce glekoce.* Baki *bakaia.* W brzuchu *kruczy, kluka, warczy.* Chrząszcz *brzmi.* Dziecie *kwili, kwili się.* Dzwon *stłuczony,* albo garnec *szczeka, głuche brzmi.* Flażka *gluka, bełgoce.* Garnek (wrzący) albo w garku *glegoce, glekoce.* Gęś *gega, krera*
Go-

Gołąb grucha, bębni. Kaczka kwaka, Kiernoz krzeka. Kokosz kwoka, gdacze krzekocze wabi (gdy kurczęta wodzi) Koń rze, poryża. Kur poie, pieie. Niedzwiedź mruczy, mamrzy. Owca, koziel, ciele beczy, beka. Pszczoła bączy, bąka, brzęczy. Pies warczy, szczeka (gdy zły) skoli, skuli, skomli (gdy się łafi) skowyczy (gdy go uderzą) wyie (gdy smutny) Ptak kwili. Ptastwo małe świerzgoce, śpiewa, gwarzy. Ryba beble, pluśka ogonem. Sowa, puhacz huczy. Świerżcz świerka, świerzgoce, świerkoce. Wiatr świstka, świszczy, dmucha, dmie, szumi, wieie. Woda burczy, szumi. Wrona, kruk kracze, kraka. Zaby dukają, skrzą, rzegocą. Zając kwili. Żelazo rozpalone w wodzie sapa, parska, skwyczy. Żółwie krerają. Zająkliwe momoce, bekoce.

Przyday i te: Broni szczek, Miedzi brzek. Trahy dzwiek, wrzaskliwy odgłos. Koni tęt, ept, tętęt, tęp. Owiec bek, beł, beczenie. Ptasząt piśk, gwar. Żółwi krewanie. &c.

Także te: Niewiaśta źległa, porodziła, powiła. Owca, kotka, niedzwiedzica, zajączyca kotna, okociła się. Suka, wilczyca szczenna, oszczeniła się. Krowa łofzyca cielna, ociełiła się, &c.

XVII. O słowach różne znaczenia mających,

1. Niektóre Substantywa Polskie wyrażają i działanie, i samo dzieło, n. p. *Budowanie, czytanie, picie, powicie, śpiewanie.* &c.

2. Niektóre Adjektywa znaczą i *actionem*, i *passionem*. n. p. Chwalny, dobytý, łakomy, łowny, mówny, namówny, płaczliwy.

3. Barzo wiele jest słów metaforycznych, abo nie właściwie znaczących. n. p. *Partacz*, właściwie, *starych rzeczy poprawiacz*: niewł: *zaś, niedoślonaty, w czymkolwiek*. Takie są: *Barščzyk*, któ-

ry ani śmierdzi, ani pachnie. *Borgnie*, za pobłażam. *Cma*. (ciemność) za mnóstwo. *Język* za obmowa. *Kipi się* lud z miasta. *Klekotka*, za święgotliwy. *Lacina*, za strofowanie. *Pęcherz* o małym azłym *Pierzę kiiem*. *Podkop*, za zdrada. *Prze-sypnie*, za drogo płacę. *Przyswiewcam* komu, za podźczuwam. *Skubie się*, za leniwo się ubieram. *Wątrobka*, za gniew. *Wylatam*, za chęłpię się. &c. &c.

4. Nakoniec te słowa. (ba iżzabiłem.

Ba, 1. zaiste n. p. *ba nietak jest*. 2. nawet, też, np. *Bacznosc* 1. ostrożność. 2. rozum. 3. wzgląd.

Błona. 1. w ciełe, przy mozgu, przy sadle &c. 2. okno.

Bosak. 1. bosa. 2. hak do rozrywania.

Brama. 1. galon. 2. do miasta &c.

Bursak. 1. Muzyk. 2. współmieszkaniec.

Chłop. 1. kmięć. 2. chwalcę n. p. *grzeczny chłop*. 3. dodając dla wybitności n. p. *oszałat chłop*.

Chrośczyć. 1. Chrobotam jedząc. 2. chrostem plote.

Cietiorka. 1. ptak 2. groch Włoski.

Cug. 1. Koni. 2. w biegu. n. p. *jednym cugiem*, *abocugiem*. 3. cug wody, t. i. kanał, *aboprowadzenie*.

Cynek. 1. figura taka bywa na kostkach. n. p. *w cyneku co rozsadzic*. 2. pilszczalka podobna do kornetu.

Dobrze. 1. ledwie. n. p. *dobrzem żyw na to*. 2. długo. n. p. *dobrze w noc*. 3. bardzo. n. p. *dobrze*. *podpiły*. 4. drogo, *dobrze*. *przedać* 5. tanio *dobrze kupić*.

Drewnia, *aboderewnia*. 1. drewnik, gdzie drwa składają, *aborabia*, 2. drewnianka, t. i. budynek drewniany.

Dukam. 1. trąbę w róg. 2. *toż samo powtarzam za uprzykrzeniem*. Da-

Duży. 1. wielki 2. silny.

Dworstwo. 1. Obyczajność 2. żart. 3. nieszczerłość.

Gamrat. 1. fryerz, zalotnik. 2. towarzysz.

Gąsior. 1. ptak. 2. kuna żelazna, więzienie. 3. dachówka szeroka wiechowa, łuby na chałupach.

Głęb. 1. głębia, głębokość. 2. łodyga.

Głodzę. 1. głodam. 2. głodnym czynię.

Godło. 1. hasło, znak zmowy. 2. wróżka.

Granat. 1. Kofur 2. sukno granatowe. 3. drzewa rodzaju.

Grobowiec. 1. co groby odziera. 2. nagrobek.

Grzędą. 1. lecha. 2. żerdź do wieszania czego, do ledzenia kurom.

Hałas 1. zgiełk. 2. płaszcz, abo epomida.

Kacierz 1. heretyk. 2. koń zuchwały.

Kaduk. 1. Wielka choroba 2. maieństwo opuściana.

3. prawo kaduczne n. p. kadukiem dostał.

Kaldun 1. Brzuch. 2. brzuchaty, obżarty.

Karbunkul. 1. kamień drogi, 2. wrzód ogniisty.

Kierat. 1. winda, którą co z dołu wyciągają. 2. więzienie, w którym więźniowie co robią.

Kobyłka. 1. Klaczka. 2. robak czworoskrzydłasty z białą główką. 3. upetlic. 4. węzeł do rozwiązania łacny.

Konam. 1. Umieram. 2. kończę.

Konwersz 1. nawrócony do wiary. 2. laik zakonny,

Kopię. 1. (Kopiecz,) Kopam. 2. w kopy składam. (Kopisz, kopi)

Kregi 1. kark. 2. zatoki węzowe, powrozowe, &c.

Krtaniey. 1. Obrączki chrząstkowe, jakie są w gardle. 2. dziura głosowa w piszczałkach.

Kunszt 1. rzemieślo 2. żart, igrzysko.

Legwie 1. zapisuję co komu. 2. często legam.

Łoże. 1. łóżko 2. u cieśli, stolarzów, dziurą do

spienia drzewa. 3. tok, rów, którym płynie

rze-

- rzeka 4. łoże biegunów u taczek, u kół młynskich. *Et c.*
- Met dać komu.* 1. zaprzecć kogo grając warcaby. 2. wyciężyć. 3. przyprzeć do ciasnego kąta, t. i. zadać komu trudność.
- Modła.* 1. modlenie się. 2. perpendykuł u mularzow, *Et c.*
- Nawodny.* 1. wodą otoczony. 2. przebywający na wodzie: n. p. *nawodne ptaśtwo. t. i. gęsie, &c.*
- Nowak.* 1. nowotny, niedawny. 2. nowych rzeczy wynalezca.
- Obiata.* 1. ofiara. 2. obiecanie, ślub.
- Oklektany* 1. Pospolity, wszystkim wiadomy. 2. przyzwyczajony do niewygód, do &c.
- Ogrom.* 1. (na słyszenie grzmot, okrzyk, 2. (na poyrzenie) ogromność.
- Panna,* 1. dziewczka. 2. pęto na ręce i nogi.
- Państwo.* 1. prawo na jaką rzecz. 2. Królestwo, majątność jakiego pana. 3. Pan, i Pani, n. p. *jest państwo doma?*
- Pariskam.* 1. żelazo rozpalone 2. kicham. 3. śmiechem.
- Petnię.* 1. czynię rozkaz. 2. pię do kogo. n. p. *petnię do ciebie.*
- Petznę.* 1. czolgam się. 2. blaknię. n. p. *opetznła suknia.*
- Piszczele.* 1. piszczałki. 2. kości długie u nóg człowieka.
- Plusk.* 1. ogon rybi. 2. pluskanie. 3. niepogoda.
- Potoczny.* 1. Co się łącno toczy. 2. zwyczajny pospolity.
- Przekabacić kogo.* 1. uiąć sobie. 2. przewyżżyć, wygurować.
- Przezroczyły.* 1. przeyrayły. 2. |przez rok| rozdający.
- Przypadam.* 1. przybywam z prędką. 2. przyzwalam.

- Ptasznik.** 1. co łowi, lub dogląda. 2. miejsce dla ptaków. 3. księga o ptakach.
- Rum.** 1. gruz rozwalin. 2. rospychanie. n. p. *rum czynię.*
- Ryza.** 1. groza, kluba. n. p. *wziąć w ryzę.* 2. rowek uszynwagi. 3. ryza papieru. t. i. 12. libr. 4. aparat Ruski.
- Siewka.** 1. ptak. 2. gra taka kalkułów.
- Skala.** 1. Opoka z drobnych kamyczkow złożona. 2. rysa, rospadlina.
- Ślak, abo szlak.** 1. ślad, gościniec. 2. paraliż. 3. sidło na ptaki. 4. u postawów sukna.
- Spizża.** 1. kruzec taki. 2. co w spizżarni napakowano.
- Stadnik.** 1. Ogier. 2. wódz stada. 3. koniuch.
- Strzelec.** 1. o człowieku. 2. wąż taki, co się rzuca.
- Święcę.** 1. poświęcam, obchodzę uroczyscie. 2. udamę co złego za rzecz dobrą. n. p. *śluzności pozorom iawne zbrodnie święcę.*
- Świszcz.** 1. szczur duży w górach. 2. strzała z szelestem lecąca, dla zabawki tylko.
- Szala.** 1. misa szalna. 2. głupi, szalony.
- Szabla.** 1. kruzcu. 2. przód okrętu.
- Tok.** 1. pór, krwotok, krwi cieczenie. 2. do kopii na koń. 3. tok żelazny w ziemię wbity dla proporca stawienia.
- Trąd.** 1. parch rodzący się z flegmy, lub z melancholii, o jakim trądzie jest mowa w Piśmie S. 2. osypanie twarzy czerwone, jaki trąd jest niewłaściwy. 3. co pszczołom wodę nosi.
- Wędzę.** 1. fułzę w dymie. 2. wędą łowię.
- Żaloba.** 1. suknia żalobna. 2. oskarżenie u sądu. 3. suplika.
- Żarliwość.** 1. gorliwość. 2. obżarstwo.
- Żłotnik.** 1. rzemieślnik. 2. robaczek, i ryba, co się w nocę świecą.

jest

Jeſt też wiele ſłów innych, oſobliwie które znaczą niektóre rodzaje zwierząt, ptaków, ryb, roſtaſtwa &c. jako to: rybak, w. k. krolik, &c. Znaydziesz też nie mało pod liczbą 21.

XVIII. O dawney Polſzczyźnie.

Przypomni tu ſobie, com powiedział w przedmowie. Przydać też tu należy arcy-mądre zdanie ſławnego kſiąg Łacińskich Tłómacza. *Nie wi-dze,* (mówi ten Autor w Saluſtyuſzu ſwoim) *za cobyśmy ſię ſtarożytnych ſłów Polſkich tak barzo wypierać mieli; owszem trzeba, abyśmy ie (wyjąwszy owe cierpki i nieokrzesane, irzadko od którego z ſtarych Polaków używane) czytaniem ſtarożytnych Kſiąg ſobie oſwoili. Bo ieżeli odrzucieſz, jako ſuſzno jeſt, dzikie i przywożne makaronizmy, ſłów nowych, natęzenie Polſkie mających niedoſtarczamy; gdyż do tego trzeba powszechny wziętoſci: a ſtarożytnych też makaronizmami przez lat wiele zagrzebionych wſkrzeſzać nie zechcemy, muſim koniecznie zubożyć Oyczyſty język, i do tey ſzczupłoſci przyprować, iż onym obce kſięgi, na czym narodowi naſzemu wiele zależy; doſtatecznie tłumaczyć (ba ani ce innego piſać) nie podofamy. Póty są jego ſłowa. Wszakże, ponieważ język nie jeſt tak doſkonały, żeby ſię z czasem nic w nim admienić lub przydać nie mogło: muſi więc bydź to koniecznie, iż póki język żyie, póty jedne ſię ſłowa ſtarzeią, drugie na ich mieysce naſtępią. Takie są:*

1. ſłowa dwum osobom ſłużące. (numerus dualis) n. p. *Pódźwa, pódźta, &c. zamiast, pódźmy, pódźci.*

2. Niektóre przyſłowia (*adverbia*) kończące ſię na e. n. p. *braterskie, oycowſkie, barbarzyńſkie &c. za: po bratersku &c.*

3. Niektóre *Aphereses*, abo zkrócone z początku, jakie są: *ey, ki, ka, kie, ki go*. zamiast: *jey, jak &c.*

4. Niektóre *Apocope*, abo z końca n. p. *frog, iza, dwóy &c.* za: *frogi, izali, dwojaki.*

5. Niektóre *Syncope*, abo ze środka n. p. *pódnie*, ział, zamiast: *południe, ziadł.*

6. *Mam, sam, pan, jan &c.* zamiast: *mam, &c.*

7. *Namiłszy, namędrszy &c.* za *naymiłszy.*

8. *Naszy ludzie, nauczeńszy mężowie &c.* zamiast: *nasi, nayuczeńsi.*

9. *Głębokiem, uniżonem, mądrem. &c.* za *głębokim &c.*

10. *Z Sycylię, familię, bracię, księżę &c.* za: *z Sycylii, familii, braci, księży.*

11. Na ostatek te słowa: *Ábych, za abym. Chrobry, pyszny. Gniezdo, Gniazdo, Gniezno. Gi go, Kładz. Kładze. Nain, wain, nalz walz. Ony, ty zabawy, za, one, te, &c. Z tobam, z sobam. z tobą, z sobą. &c.*

Przeestroga. Z tych słów niektóre w wierszu uysć mogą, aby tylko nie często. W mowie zaś, żadney nie masz ich używać przyczyny. Opisując jednak wieśniaka Polkiego, możeż ich śmiało użyć, stosując się do ich mowy: gdyż u próstoty tameczney pelno jest słów takich.

XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.

Makaronizmy, są to słowa nie właściwie Polskie, ale już z Greckiego, już z Łacińskiego lub innego języka wzięte. Kto chce wiedzieć, które to słowa od którego języka pochodzą, niech czyta *Indicem rerum insigniorum* X. Kuapskiego pod tytułem: *Polonica dictiones á Latinis &c.* Gdzie też znajdzie, iż nie wszystkie te słowa mają być używane, jako rodowitym Polakom nieznanym,

zwłaszcza gdy inne są dobre Polskie słowa.

Mowa zaś mieszana, kiedy słowa Polskie z Łacińskimi mieszane bywają, n. p. To *ad amissim* być nie mogło, tylko *pro una vice*, a tak *per consequens* &c. Ten sposób mówienia, dopieróż piania, cale już nie jest w modzie. Są jednak niektóre okoliczności, w których możemy użyć tego sposobu, naśladowując w tym Rzymian w swojej mowie Grecyżny używających. Takie są: gdy albo nie mamy wyrazów Polkich, i choćbyśmy wyrazili, nie zrozumianoby nas; albo gdy nie chcemy, aby nas wszyscy rozumieli; albo gdy o takich rzeczach mówić przychodzi, których oczyfity wyraz obrazilby uszy. Szpetne bowiem rzeczy obcym językiem, wyrażone, nie tak się szpetne wydają.

Prócz tego, wiele jest słów mieszanych, zwyczajnych Polakom, które niby w przyśłowiu poszły, n. p. *Per fas & nefas*, byle było u nas. *Civitas Cracovia*, kup sobie, jako i ja. *Ix pix cum vocali*, każda liszka swóy ogon chwali. *Avia* ptak, *superbia* dworak. Te i tym podobne powieści w mówieniu codziennym jakokolwiek użyć mogą, ale w mowie do słuchaczów z wielką trudnością.

XX. O Barbaryzmach Polkich, albo słowach zepsowanych.

Barbaryzmy Polkie, są to te słowa, których dobrze piszący po Polsku nigdy ani nżywają, ani używali, i o wżem im cale są niewiadome. Pełniają się zaś:

1. Odmianą słowa, czy to przydając, czy ujmując, czy nakoniec zamieniając litery albo sylaby.

Zle.	Dobrze.	Zle	Dobrze.
Bahwierz -	Barwierz.	Rozawiam	Rozdziewam
Bardysz -	Bardysz.	Rubel	Powąz, pawęza.
Chitry -	Chytry	Rura	tabaki - Rola .
Czeſtuję -	Czeſtuję.	Ryſztowanis	Ruſztowa-
Dwanasty -	Dwanasty.		wanie.
Hataſtra -	Chalaſtra.	Ryſztunek	Ryſztunek.
Hibki - -	Gibki.	Sierzp - -	Sierp.
Hruby - -	Gruby.	Sieſtrzan (podciąg)	Sieſtrzeniec.
Hreczany -	Gryczany	Sini, ſiniość	Siny, ſiność
Jagta - -	Jagły.	Siniawy -	Sinawy.
Kaſta -	Kachel, ten.	Smieciuſzka.	Dzierlatka.
Kawakata -	Kawalkata.	Start, otarc	Zetrzeć, o-
Kociol - -	Kociel.	trzeć.	
Kozioł - -	Koziel.	Strzynadel	Trznadel,
Komar - -	Komor.		trznadl.
Koźdy, kuźdy -	Kaźdy.	Sysun - -	Osesek-
Królewicz -	Królewic.	Szaragi - -	Szragi.
Kwokcze -	Kwokta.	Szereg - - -	Szereg.
Makſta - -	Makſt.	Szłapak - -	Człapak,
Motam - -	Motam	Szłapię - -	Człapię.
Ob co - - -	O co.	Szmaruie -	Smaruie.
Oſm. - - -	Ośm.	Topol - -	Topola.
Oſmnasty -	Ośmnasty.	Warszaw	Warszawa.
Otrębie - -	Otręby.	WarzACHEW	WarzĘcha.
Paręcz -	Poręcz. ta.	Wielkonoc	Wielkanoc,
Piawka - -	Pijawka		Wielkieynocy.
Pianica - -	Pijanica.	Wycieczam	Wycień-
Pokocić ſię	Potoczyć ſię.		czam.
Porohi - - -	Progi.	Uwieczam.	Uwieńczam.
Potaż - - -	Potaż.	Zamſza, - -	Zameſz.
Poymać - -	Poimać.	Zenec - - -	Zenca.
Rechwa - -	Refa.	Zerſwa -	Dziarſtwo.
Roſkaraczyć. *nogi	Ro-	Zwierzciadło	Zwiercia-
skaraczyć.	skaraczyć.		dió.
Rozowy, chleb, Rozowy.			

2. Nie zachowaniem *Generis*, a za tym i Declinacyi. Takie są:

Zle powiesz: *dobry karm, ten kozyr cynowy konew, drobny konop, żelazny obręcz, żużel, ptaszky zob, podły spiż*: ale tak mów, *dobra, karm, abo ta kozyra karmia, cynowa konew, &c.* Ztąd też zle *konwem, obręczem &c.* ale *konw'a, obręczą, żużlą, &c.*

Przeciwnie zle powiesz: *zielona piec, mata ptaszka, cynowa talerz, bogata krama, wielka rosterka.* ale tak mów: *zielony piec, mały ptaszek, cynowy talerz, bogaty kram, wielki rosterk.* Ztąd też zlebyś mówił: *w piecy, za piecą &c.* ale tak masz mówić: *w piecu za piecem. &c.*

Zle też się mówi: *Surowa tuczywa, wielka stada, gażzona wapna.* ale tak należy: *surowe tuczywo, wielkie stado, gażzone wapno.*

3. Nie zachowując akcentu nad literami [tak [w pisaniu, jako też w mówieniu.

Zle więc powiesz: *Bog, ktory, drot, oltarz, mo-witem, Jakob, Jozef &c.* ale mów: *Bóg, który, &c.*

Zle też powiesz: *Wódz, wóysko, młodszy prze-wrótny łódź, &c.* ale tak mów: *Wodz, woysko. &c.*

Zle powiesz: *grzech, mleko, moiey &c.* ale, *grzech, mléko, mojęy, &c.* gdzie *é* ma się wymawiać nakształt, *i.*

Nie mów, *smiech, smiertelny, &c.* ale, *śmiech, śmiertelny &c.*

Przeciwnie, zle powiesz: *sprośny, zazdrośny, &c.* ale! masz tak mówić *sprośny zazdrośny &c.*

Zle powiesz: *drażnię, bliżni, &c.* ale *drażnię, bliźni.*

4. Prędkim wymawianiem, n. p. *Kazimierz,*
Rzecz

Rzeczpospolita, Apostoła, tysięcy, Katolicy. *Esc.*
gdzie, zi, li, si, się, długo wymawiać się maia.

5. Słowa żadn go do Polkkich podobieństwa
nie mające: abo choć Polkkie, ale w inszym zgo-
ła znaczeniu. Takie są:

<i>Zł.</i>	<i>Dobre.</i>	<i>Zł.</i>	<i>Dobre.</i>
Ager - Tatarak, abo zie- le tatarskie.		Padło - Scierw.	
Bierzwinio, drzewo o- krągłe,		Płyt - Płyty, trafla.	
Borysz - - Litkup.		Polano - Drewno.	
Ciofka - - Družba.		Popierzchnął się Zachły- snął się.	
Czad - Swąd od pieca.		Pralnik - Pracz, kijanka.	
Da, słowo przydatkowe niepotrzebne.		Rubel Powąz, pawęza.	
Dak - - Tedy, więc.		Ruczay - struga, potok.	
Drywotnia - Wiorzyłko		Sorbam - - Sarkam.	
Dzierkacz - Chruściel.		Suchar - - Osuch.	
Hadko - Brzydko.		Szypszyny, Róża polna, głóg.	
Hoduię - Wychowuię.		Tok, za Klepisko.	
Każan - - Nietoperz.		Trucień - - - Trąd.	
Koziulka, Robaczek la- tający.		Usień - Liszki, gaśienica.	
Kruk za Hak.		Wienik - - Pomiotło.	
Lada - Niwa, nowina.		Zak, za Czerp, kalzerz.	
Lisztwa, za Szpaga.		Zatopić w piecu. Zapa- lić.	
Mieścić, za Kieżyćc.		Zehato - - żegadło.	
Młodziwo - Siara, abo pierwsze mleko po cielećciu.		Zesciana blacha, Biała blacha.	
		Zuk - - Krówka,	

Przestroga. 1. Wiele jest słów dobrych Pol-
kkich, których w słownikach nie masz: gdyż one
nie tak Polkczynny, iak raczey cudzego języka
uczają.

2. Wiele jest słów nie Polkkich, a jednak dobrze
po

po Polsku się kładą, a takie są i. Godności niektóre W. X. Lit: n. p. *Czewun, Horodniczy, &c.*, 2. Nowa rzeczy nieznanymi się w Polsce, n. p. *Duka, ohtoble, wicina, osiet &c.* 3. Tóż mówić o urządach cudzoziemskich n. p. *Graf, Komes, Mandaryn, Satrapa &c.* o zwierzętach, ziółach, drzewach, korzeniach zamorskich, których nazwisk po Polsku nie mając, ichże językiem nazywamy. n. p. *Rafinet, rhu-barbarum, thebu &c.* 4. Wiele jest przy tym słów Ruskich w Polskim języku (u Poetów zwłaszcza) używanych. jakie są: *hładze, wielmi, zabywam, sobaka, chać, chata, dużno hotubek, sierdzity, sierdze sie, horuie, matoiec, nieduży* (nie filny) *odzieża, chwośt, mać, mir. &c.*

XXI, *Słowa niepospolite, to jest, nie wszystkim dobrze świadome.*

1. Wiele jest słów iuż niezwycajnych, jako n. p. *Almarya, Arkabuz, krzeska &c.* W wierszach jednak uchodzą.

2. Wiele i takich, które i teraz są w używaniu, ale nie u wszystkich, jako n. p. *Batuch, Batak, Brzechwa momot, &c.*

3. Niektóre są Poetyckie. n. p. *Dzianot.*

4. Naywięcey jest takich, których z sensu łatwo się domyślić można: ale inśza jest rzecz rozumieć, a inśza mieć je w używaniu, które i do okraszy mowy, i do wyrazów rzeczy nie mało pomagają.

5. Nazwiska ryb, drzew ziół kamieni &c. te się tylko kładą, których wiadomość pożyteczna bydź się zdała.

6. Których tu nie znajdziesz, szukay pod liczbą 17.

- A.**
 Aminek, kmin biały.
 Amirał, Hetman morskiego wojska.
 Androt, wet.
 Antwas, lawaterz, umywalnik.
 Armata, wojsko morskie, flotta.
 Arsenal, zbrojownia.
 Artysta, biegły w czym.
 Arkabuz, muszkiet.
 Arkabuzer, strzelec.
 Aspekt, konstellacya gwiazd na niebie rozłożenie czasu narodzenia czy ego.
 Astrych, posadzka. n. p. astrychem pokładam.
 Awa, aza, azali.
- B.**
 Baia, baiaacz, baykarz.
 Bąk drewniany, cyga.
 Bałta, topor.
 Bałuch, huk, odgłos.
 Bałok n. p. na bałuku leść, rakiem.
 Bandera, chorągiewka okrętu.
 Bando, obwołanie. ztąd
 Bandyt, abo banit.
 Bank, weksel, kupczenie pieniędzmi.
 Bark, część ręki od ramienia do łokcia.
 Barka, łódź.
- Barta, topor.**
 Barwica, to wszystko, czym wypychają krzesła, taborety jako to, siano sierść, wełna &c.
 Barwiczka, rumienidło.
 Barwią sukno, kutneruję, kosmato czynię.
 Bałalyk, bicz, z kulą na końcu otowianą (plumbatum)
 Baster, bastard, mieszaniec, abo bękart.
 Bean, nieuczony, abo, co się nie dawno zalecił do szkoły.
 Bębenista, dobosz.
 Bela, wór, tlómkok kupaiecki.
 Bela papieru, dziegieć ryz.
 Belt, strzala trzy etokci długo.
 Bęś, bękart, nie dobre go łoża.
 Bezkuńsztny, szczery.
 Białozor, orzeł nadra, pieźniejszy.
 Biczysko, rękoiść u biczu.
 Biegas, biegun, powłoga.
 Bielnik, blech,
 Bierzmo, tram, balka.
 Biełagi, jawy podwójne,

- Bika, oskard, młot obostronny mularski do tłuczenia murów.
- Bindas, siekiera wąska do wydrążania dziur.
- Bindarz, bindarzyk, wirydarz (zpalery ogrodowe).
- Blanki, kramzanfy, mur ostro się kończący do kóta czego,
- Blankuie, murem obwodę,
- Blalkooki, jedno oko mruczący.
- Blawy, modrawy,
- Blazgoń, głupiomówny. ztąd: blazgonię blazgonienie,
- Blekoce, momocę, zająkam się ztąd blekot, blekotanie,
- Bliskowid, krótkiego wzroku,
- Blizncowie, bliźnięta.
- Błogo mu, dobrze mu, szczęśliwy.
- Blokaus, twierdza, frażnica, wieża, z której nieprzyjaciela upatrują.
- Blonie, wygon, pastewnik.
- Błonowe, błoniane skrzydła, jakie u nietoperza, z jakimi ma-łują diabła.
- Bobruie, brodzę,
- Bodlak tarń, bodzieniec, rodzaj drzewka cierniowego.
- Bodziec, oścień, kolkę owe, które są na cierniach,
- Botuch ścierka łaziebna.
- Bożkować się, zmyślać nabożeństwo.
- Bratnał, goździk żelazny z główką,
- Brant srebra, czyste srebro,
- Bryndza, syr w kozłecyń sztorze wycisniony.
- Brzełczy się świta,
- Brzechwa, strzala bez żelazca,
- Brzufiec, wydatność, wypukłość.
- Buczeię, botwieię, prochnieię,
- Buczyna, bukowina,
- Budzona, p. Eynał,
- Bukał, buklak,
- Bunty (w budowaniu) co baliki, krokwy trzy mają, także w statkach wodnych, w poprzek idące zakrzywione drzewa,
- Buiał, bujak, bydlnik, byk,
- Bursa, mieszek na pieniądze.

Bznel

- Bzdzel, młyn wodny. Chłapam, n, p, chłapa
 C. C. pies pomyie, zrze, po-
 Cionka, czcionka, lite- tyka,
 ra, Chłastam, szargam,
 Ceduła, karta pisana, Chłopowic, syn kmięcy,
 Ceklarz, zbir, opravca, Choboty, boby skrzydla-
 siepacz, ste, w jakich mauię
 Cekl mistrz, Kapitan zbi- Merkuryusza.
 rów, jaki jest w Rzy- Chochołowaty, spicza-
 mie, i po innych mia- sty, kończato - okrę-
 stach porządnych, gły,
 Cektanie się, spieranie Chynać, raptem co wy-
 się. lac,
 Cektuię się, sprzeczam Ciarlatan, figlarz, szal-
 się, bierz,
 Cele, twardy grunt w Ciałtoch, lele, flak, nie-
 ziemi, na którym fun- wieściuch,
 damenta zakładaia, Cięża, grabież, rzecz za-
 Celstad, strzelnica, cel, do arefztowana,
 którego strzelaię, abo Ciężacz, który zagrabił
 miejsce, gdzie, co. ztąd Ciężam.
 Cembra, zrab w studni, Cierlica, miedlica, instru-
 Cętka, u pasa, lub na ment do tarcia lnu ko-
 szorach blaszka wypu- nopi.
 kta. Cwałam się, idę zwolna
 Chałafra się bawić, dla Cwałem isć, iachać, po-
 zysku podłego nikczem- woli.
 ne postugi odprawo- Cwierzę rola, przeory-
 wać, wam,
 Chochoć się, zbytecz- Cwik, kogut nie dobrze
 nie śmieie się, ztąd che- czyszczony, o koniach
 chotanie, i bedletach, wneti,
 Chelbam, wzruszam wo- Cyzyoianus, Swiętnik,
 dę &c, ztąd, chelba się kalendarz swięt,
 morze, Czadz, pieniądze, i inne.
 Chelzeczy woda, szumi, rzeczy, króre panowi sy-
 C2 rnia

pią pospółstwu przy władzie swoim, abo na imieniny, lub. Kró- lowie przy koronacy.	wiek, Dłuż, sznur cieielski. Dma, wiatr, Dolegać sobie, wylegać się,
Czamet, kamlot, Czata, śpiegowanie, wzwiady, Czatuie, śpieguie. Czauśz, goniec, Czehel, czechło, p. gźło Czekan, bardysz, jest iak dzida, w górze z ied- ney strony iak młotek, z drugiey iak siekierę maiąca,	Dołożony, zupełny, do- skonały, n. p. dołożna miara, Dołożnie, jaśnie nale- życie, Dofyt, n. p. do dofytu naieść się, Dowiera mięso, dogo- towywa się, Dowieram drzwi, przy- mykam,
Czerp, każerz, siatka mała okrągła na kciu, którą ryby z skrzyni dobywają.	Drab, żołnierz pieszy, Drabant, dragant, har- terz, halabartnik, co chodzili przed konsula- m Rzymskiem z sie- kierą, &c.
Czocha się świnia o wę- giel, Czwarzę się, drożę się, pożazuję, jakbym nie chciał.	Drabarz (dromedarius) zwierz, którym na dzień 30 mil uiachać możno,
D.	D.
Dal, dala, odległość, Darda, kopia, włócznia, Darem, darmo. Darski, rzeski, stąd dar- skość. Darzy się, powodzi się, Dębianka, galas, Dereń, drzewa rodzaj twardego, z którego kopia robiono. Długosz, wysoki czło-	Drabuie, doświadczam konia w biegu, Drepścić, drobnemi kro- kami iść, Drobianka, piwo, wino &c chlebem drobno za- tarte, Drugubica, sieć taka na ryby, Družba, jednego imienia, nie

- nie zaś nazwiſko,
 Dryfus, pomywanił, wa-
 nienka,
 Drzeń, zdrzeń, treść
 drzewa,
 Drzewołom, chmura z
 wiatrem wielkim,
 Dub, dziup, dup, dziura
 wygniła w drzewie,
 Duchna, czapka nocna
 z puchu,
 Dudkować komu, ska-
 cząc wybiedz przeciw
 komu,
 Duny, góry sypane z
 piasku na brzegach
 morskich przeciw wy-
 tępom,
 Dwoiak, dwojacy, bliź-
 niak, bliźnieta,
 Dżanet, koń piękny,
 Dżdżownica, glista zie-
 mna, robak,
 Dzianka, dziana suknia,
 Dzieciuch (z pogardą)
 który iak dziecko po-
 stępuje,
 Dzielca, dzielnik,
 Dzierżak, cepisko, Bliak
 krótszy kiy u cepa,
 Dzierzba, frokos, drapie-
 żny ptak na male pta-
 ſwo, wielkości kosa,
 Dzierzega, rzęsa wodna,
 drobniachn. listeczki w
 wodzie ſtoiącey, które
 kaczkę iedzą,
 Dziewo a, dziewica,
 Dziewośląb, śwat,
 Dziewośląbica, śwacha,
 Dziubas, nos u ptaka,
 Dziwok, sokoł,
 Dziwołag, ſtrażydło,
 Dziwowid, dziwne rze-
 czy widzący,
 Dzwigoń, tragarz, co no-
 si ciężary,
 E. E.
 Elear hareownik, po-
 przedzaiący wojsko
 przed bitwą,
 Eynał, heynał, Węgier-
 ſkie ſłowo, znaczy ſpie-
 wanie abo ſława czwi-
 cych, gdy poczyna,
 ſwitać,
 F. F.
 Facelet, chuſtka do noſa,
 Falit, nieſłowny,
 Falifet, fiſtuła,
 Fararz, paraſian,
 Faſoł, poſwarek, burda,
 Fazyoli, groch Turecki,
 Fazyan, bażant,
 Federpuſz, kita, co z piór
 noſzą na czapkach,
 kapeluſzach,
 Flaterka, p. Polatka,
 Fochy, zaloty, rozpu-
 ſta,
 Földrownik, inſtygator,
 ztąd,

Foldruję, foldrowanie,	pospolitych ludzi,
Fora, precz z tąd,	Giermek, żołnierz,
Formierz, co formuje o- brazy na wosku, gip- sie &c.	Giermkostwo, żołnier- ka,
Frez, kość Tryzysycki.	Giza, giczel, giżela, kość goleniowa większa,
Fryerz, zalotnik,	Glazur, srebro mieszane ze złotem,
Fryerka, zalotnica,	Glewia, dzida długie że- lezczo maćca,
Furlon, cło od fury,	Glewiynik, kopiynik, żołnierz dzidą uzbro- iony, iak Kozacy,
G.	Gleyt, żelazny list, pasza- port,
Galardy skakać,	Gleytować kogo, ube- spieczyc,
Galę piłę, nadaię piły,	Gleyta, pisanalodchodzą- ca od srebra, abo złota,
Galuszka, główka u ziół z nasionami, także, o- wocu drzewnego po- czątek na miejscu kwia- tu,	Głównik: mężoboyca,
Gargaryzm, płókanie gardła: ztąd, garga- ryzuię	Gogołka, golanka, ka- łuszka, owoc mały iesz- cze i niedooyrzaty,
Gas, uderzenie kogo w pociemku,	Gołofzyyca, gołota, u- bogi,
Gawiedź, chalastra,	Gomoły, bezrogi,
Gayda, duda, i na niey graiący,	Gomon, burda, poswa- rek,
Gdula, rodzaj gruszek,	Gomonię się z kim, swa- rzyć się,
Gedę, gram, na lutni,	Gradówka, krupiaśta sól,
Gędzieć, lutniśta,	Grawowizna, zboże gradem pobite,
Gęgnię, w nos gadam,	Grafka, pręcik żelazny, którym niegdyś ma- tacy figury rysowa- li,
Giełda, gospoda pospo- lita, karczma,	
Giemza, z rodzaju koz dzikich, abo jarn,	
Giemzi mię co, rupi,	
Gierada, sprzęt żenin.	
Giermak, suknia długa	

- li.
- Gramatka, farmuszka,
 Gramolę, się, idę przez
 zawady,
 Granitki,
 Graty stare, rupieci,
 Gręda, rześcia, miere
 konia bieżenie,
 Gregoryanek, żak, bo się
 niedawno zalecił do
 szkoły, tak zwany iż
 dawni Polacy niekto-
 rzy w dzień S. Grze-
 gorza chwalebneho
 dzieci nauczyciela, do
 szkół swych synow od-
 dawali,
 Gregoryanski, dzień S.
 Grzegorza, którego
 dnia dzieci dzień pier-
 wszy raz szły do szkół.
 Grele, krele, żelazne prę-
 ty na końcu głowiaste,
 któremi podczas i-
 grzysk pojedynkowali
 wysiekacze,
 Grepla, szczołka drócia-
 na do czesania wełny,
 ztąd, Grepluie,
 Gryz, mąka pszenna po-
 ślednia, także, mąka z
 jęczmienia prażonego,
 Gryłka, chleb, czyli pirog
 z mąki pszenney pod-
 leyszey,
 Gwicht, waga, u. p. fun-
- ty, uncye, skoyce, loty,
 &c.
 Gzło, giesko, czechło
 dziecinna, suknia plo-
 cienna,
 Ime są. Gaiewnik, gar-
 dziel, gębiały. Ge-
 bczasty (podobny do
 gębki)
 Gniewliwość, lgodziń-
 nik, golek, grawalny,
 gruba, (dół,)
 H. H.
 Halabart, obostronna sie-
 kiera,
 Halas, płaszcz, opończa,
 Halbant koński, rząd
 bogaty na konia, 2.
 znaczy też ubior mę-
 ski bogaty,
 Hapać, hupać, haupać,
 szczakać,
 Harc, początek potyczki.
 z tąd harcownik, har-
 cowanie, harcuię,
 Haru haru, (interiekeya)
 niby pracuy, a pracuy,
 Helm, p. szyfzak,
 Herold, poseł do nieprzy-
 iaciela o pokoy, ztąd
 Heroldski,
 Herweget, sprzęt męża
 Hewar, liwar,
 Hutarz, hutnik,
 J. J.
 Jakmiarz, prawie, zgoła,
 Ja-

Jalowy śmiech, zmyslo- ny,	Kalkus, ług mocny, abo lużyny,
Japurt, purt, <i>jabłoń, te- jna,</i>	Kambierya, bank, wexel, Kambierz, wexlarz,
Jary, t. goroczny, <i>zład</i>	Kamień żywy, opoka,
Jarzyna, zboże, <i>co się</i> <i>tego roku sieie,</i>	Kamionka, kupa kamie- ni w polu,
Jarz. wiośna,	Kamzans nadedrzwiami,
Jarlık, <i>tegorocznie ia- gnie,</i>	<i>sy, abo Florejsy wy- rzymane,</i>
Jakrawy koń, <i>maiący,</i> <i>białe oczy,</i>	Kaniafta czapka, kape- lusz,
Jata, chać kuczka,	Kapcie, <i>obuwie zimowe</i> <i>ze skóry koziey na ied- ną stroną wyprawny,</i>
Jatrew, bratowa,	Kaptiwus, gra taka, <i>ied- ni uciekaia, drudzy go- nią i z chwytanym w</i> <i>niewolą biorą,</i>
Jażmin, <i>rodzay fiołkow,</i>	Karacena, l. zbroja 2.
Jażwieć, borsuk,	<i>tufta twarda, iak u kro- kodyla &c.</i>
Jegoyski, <i>zwyczajny</i> <i>mu,</i>	Karbarya, <i>solna huta, o- ficyna, gdzie sól gotują,</i>
Jli, iak swielki, <i>zład</i> Jl- kość.	Żupa, <i>gdzie kopia, lub</i> <i>składają,</i>
Jlm, ilma, wiaz,	Karpa, <i>kloda w rzecze,</i>
Jścieć, <i>rękoymia, zastęp- ca,</i>	Karuy, <i>kmin polny,</i>
Jścizna, <i>summa głowna,</i>	Kaszcz, p. czerp,
Jużyna, <i>podwieczorek,</i>	Kępnary, legary,
Jwa, <i>wierzba wiekszego</i> <i>rodzain, liście szerokie</i> <i>maiąca,</i>	Kiczka, <i>węzeł związa- nych z sobą rokicin gib- kich,</i>
Inne są, <i>Iktorodne ryby,</i>	K. K.
Inedy Inedy, <i>liście</i> <i>(bez wątpienia) Julzy- ca, iucha, Jecznykoń</i> <i>(wuczony) &c.</i>	Kiecka, <i>suknia wieśniad- cka z grubego płótna,</i>
K.	Kieczka, <i>suknia żołnierska,</i> kto-
Kafar, winda,	
Kafarnik, <i>co winduie,</i>	

- którą na zbroję kła-
dziono,
Kierat, winda, 2. więzie-
nie,
Kierce, likhtarze, duże
drewniane,
Kiść, kwacz,
Killik, kitel, płocienna
suknia żołnierska,
Kłaponogi, tet nogam
czyniący,
Kłapouchy, obwilłych u
szu
Klecha, bukatarz na wsi,
Kłęczek, pewne gwiazdy
na niebie w figurę Her-
kulesa kłęczącego uło-
żone.
Klekot, klekotka, świe-
gothwy,
Klepadło, kłoc do ubia-
ni ziemi, bierze się za
dzwoni zły,
Klepie, czym płaskim u-
derzam, ubinam zie-
mię.
Kleszczenie, rzezaniec,
Klizac, po matu iść,
Kłofia, szczepa,
Kłuczka, za którą klam-
ka zapada, czasem
znaczy zdradę,
Knafel, petlice, guzy,
Knap, sukiennik,
Knod, knodyszek, kolan-
ko u ziół, zboża &c.
- Knowie (to) zdiebko
luche, sztuki żądźła,
Knutel, kolek, kijek,
Kobieli się, marzczy się,
Kobi-listy, łonisty, wy-
pukły,
Kobiela, co leży, stronę
wypukłą ku górze,
Kobiec, kobuz,
Kobylenie, kobyлина,
drzewo pełne kołow o-
strych w bramach dla
przeszkodzenia wiaz-
du,
Koc (na sądach) pienię-
żna kara o niesłużne
zarozwanie
Przedtym zaś futra
sędziom dawano,
Kokot, kogut,
Kokotliwy, zły, swarli-
wy,
Kolezan, saydak futerał
na strzały,
Koncerz, p. grele,
Konterfet, odrysowanie
czego z wizerunku, a-
bo wyrażenie,
Kontryfał, cyna Angiel-
ska,
Konwalia, lilia polna.
Kopeć, co u lamp, u
świec na końcu knotu
bywa, gdy długo się pa-
lą,
Korb, korbas, bania tyk-
wia,
Kar-

Korezak, korczaczek,	Kredęciuę komu, /kořto-
czyni wodę z wiadra	wawřzy napoiu, lub
czerpać,	potrawy, podać komu,
Kord palacz,	Kreżel, co się wtyka na
Kordat, śmiały,	prześlęc z kądzielą,
Kornet, róg do trąbienia,	Krezy, trepele, kotnierz
Kortezya, 1. godność	plócienny / marřczony
tytułarna, 2. nadřkaki-	iak u Żydow, lub też
wanie komu, stąd:	gładki, dla ozdoby,
Kortezyan, który zbyt	Krtań (ta) /gardziel.
nadřkakuie komu, szczy-	Krtunię się, krtu'żę się.
rze lub obtudnie, 2. w	Kruż, (ten) krużyk,
Konřtytucyach Polskich	dzban,
zowie się ten, który ma-	Krwotok, plynienie krwi,
ię beneficyum w Pol-	Krzeczek, tarantula,
řczech, przemieszkuwa	Krzofka, řrzelba. (iż
w Rzymie, lub gdzie	krzeři ogień,
indziej,	Krzywuła, krzywofz,
Kosacieć, korzeń, lilio-	instrument dęty,
wy, siótkowy.	Kfieniec, żółdek rybi,
Koścień, kościenek, ko-	Křtałcik, napierśnik,
řtur, kij,	białogłowlki, kořzula
Kolior, pogrzebaczka,	cieka, lub chuřka
koczarga,	którą pierři zakryw-
Kořzmacz, kosmaty,	ię,
Kownata, komnata, ko-	Kuch, makuch, makowi-
mora,	ny,
Kořlina, toza gibka cie-	Kuchra, wątrobki, ki-
ka.	řeczki, řc. rybie,
Kraglica, cyga bąk,	Kuklam kogo, biję ko-
Kramzanfy, p. Blanki,	go,
Kramie, stoła, řwiata řc	Kulczanka, řzpilka mie-
kray, brzeg.	dziana,
Krawadź, bok, brzeg, n.	Kunřtunię, żartunię,
p. na krawadź co po-	Kurdwan, řhura rze-
řlawić upaść, řc.	mień,

- Kurowa szklenica, *kufel* duży.
- Kulza, *skóra chrapowo* wyprawiana.
- Kulza ręczna, *tuł* do wypuszczania dużych *szwał*. Kulza wielka, *machina do ciskania kamieni przy dobywaniu zamków.*
- Kut, *kość w nodze* bydła, których *zazwyczaj* używano do grania: *ząd* mówi się, kuty grać.
- Kuty drzeń z kim, *ist* na udry.
- Kut, *abo Kot imbiru*, cytwaru &c. kolan-ko.
- Kwap, *puch*.
Inne są: Karmia, kątowczyk, kień, pień, kłapan zębami, kłęczkiem, kobiel, *kobiata*, Kuflarz, kuropoy, *czas kiedy kury* pięć, kuźnik &c.
- L. L.
Łabuję, *rozkosznie żyję*, do gadzam sobie.
- Łaczenem czego, *potrzebny* jestem.
- Lak, 1. do pieczętowania. 2. *rosół słony*, lub inny, *który mięso*, lub *warzywa* zachowuje od zepsucia.
- Łatka, *latka dziecienna*, *abo kuglarzka*, osoba wyrobiona z czegokolwiek. *Ząd*, Łatkarz, *co robi lub co z nim* chodzi po świecie dla zarobku.
- Latoś, *tego roku*.
- Latofsi, *tegoroczny*.
- Latofek, *tegorocznie* ciele, *jagnię* &c. (o *bydlętach* tyło)
- Łazęka, *hultaj*, *biegas*.
- Lecha, *grzęda* w ogrodzie
- Legart, *leguwiec*, *legawy*, *leniwy*.
- Leksza, *interjeksja* rozdzielającego *trzode* od *trzody*, *gdy się z cudzą* stączy, *i to samo* znaczy, *co: sam tu* moje.
- Lekuie, *czarami* leczę.
- Letwał, *śuknia*, *której używano* przy *kominku*.
- Lefica, *fyrnik*.
- Lesz, *zamełz*.
- Letra, *krawadź* wozu, *łożka* &c.
- Lewart, *lampart*.
- Łężna *sowa*, *puhacz*.
- Lichtuie, *umniejszam* cię żaru.
- Liciuie *ukogo* rzecz *kradzioną*, *poznać*.
- Ligawica, *ziemia* *grząska*.

- śka, kleiowata, do której nogi lgną. Trzęsawica zaś, abo Trzęsawisko, gdzie nogi zapadają, jako to po pastwiskach bagnistych.*
Liuba, sosny rodzaj jakie po ogrodach rosną przesadzane,
Loczę, łepcę, złopam, złopię.
Loczyga, salata własna.
Lon, przecik do zatykania kół u wozu.
Loni, przeszłego roku.
Lonisty, kobielisty, wypukły, abo pomarszczony,
Łożna choroba, powszechna zaraza,
Lunar, budowniczy Rzechy-pospolitey, Krolewski, mieyski. Ztąd,
Lunarski,
Łyścianki pończochy.
Łyft, pęga, łytka,
M. M.
Macloch, maclofzek, mur, mieysce wolne w murze d'a postawienia czego. Frambuga zaś, jest arkada. n. p. most na frambugach.
Mącznica, sporyż.
Madrzyk, małdzyk, syr z słodkiego mleka,
Maczuga, wiekiera, paśsza laska, paśka.
Maiz, ptak towiecki niedawno wprowadzony do towow.
Makuch, kuch, makowiny, todygi makowe.
Maldr, miara dwie ćwiercie zawierająca.
Małz, pław morski skorupaśty, jako to, ostrzygi, raki, żolnie &c, morskie.
Man, który lennym prawem co trzyma. Ztąd, maństwo.
Mandle, ślinne jagody w usciech, z których ślina płynie.
Mantyka, torba,
Marchult, strach nocny, straszny diabelskie.
Mardać, margać ognem rufzać,
Markocę, mrućę. ztąd markot, markotanie.
Matolka, mały oraz szpetny i głupi.
Matonog, przepad, karkol,
Mazynat, macynet, rak morski okrągły,
Medel owiec, inopów, &c. piętnaście znaczy.
Melzne, dochod za Mize.
Metlik, płaszczyk,

Mia-

Mianowiny, krzciny.	Misfruję, chytrze co czy- nie.
Miarz, n. p. jak miarz, zgoła,	Mkły, skłonny, poryw- czy. n. p. ręce mkle do złości.
Miedlica, p. Cierlica,	Mleczna, białomleczna
Miedzianka, p. Kulczan- ka,	droga, na niebie, pas niebieski, białość na niebie, która podług niektórych zdania, po- chodzi z wielu gwiazd miedoyrzanych.
Miedzy-balcze, co mie- dzy balkami. tak, mie- dzy brwie, między filarze, między łopat- cze, między mieście- czny, między morski, miedzy morze, mie- dzy murny, między, murze, między-rze- cze, między-rzędzie, miedzy-świecie &c.	Młokoc na, toza, z któ- rey kofze robią.
Miela, mialkość.	Młoto, łodziny.
Mielcarz, piwowar,	Mocownik, zapaśnik.
Mieluch, browar,	Mokrzyny, mokre miew- sca,
Mieź, mięzość, gru- bość,	Momocę, zaiakam się.
Mietelnik, kuglarz,	Momot, zaiakliwy.
Mietlemi się, wikle mi się, wile mi się, gdy nie mogę przypomnieć.	Momotanie, zaiakli- wość.
Miksztatnik, tragarz, nożarz, drażnik, co dźwiga ciężary.	Monetnik, kambierz.
Minucyiarz, co pisze pro- gnostyki z gwiazd.	Morąg, morągowaty wół, wieprz, &c. pasy różney sierci ma- iący.
Minucyie, prognostyk.	Morze Chwaleńskie, abo Azyatyckie, abo Ka- spiyskie,
Mirtynek, wino mirtem zaprawione	Morze Europeyskie, abo środoziemne.
Misurki, część szyszaka zastaniająca twarz.	Morze wielkie, abo O- cean.
	Mofcz, muszcz, wino młode.

Mo-

Motowaz 1. Rodzay wedy z kilką na końcu haczkami. 2. szmurek, którym przewiążwią nitce, żeby się nie plątały.	kalecie &c. N. N.
Mrę na co, barzo żądam.	Na baluku ⁷ leść, raczkiem.
Mroczek, mrozek, oczy mrużący.	Na bark koń bnie, wierzga.
Mudzę, bawię się gdzie niepotrzebnie.	Na goli co leży, na widoku, na goley ziemi.
Mudzi mi się, mieszka mi się.	Na liczbie zoftać, w kalikula yą wpaść.
Muły, pantofle wyfokie.	Na łyczku co wisi, na nitce, na włosku. <i>stabo, tylko co</i>
Mumia, ciata namaszczone.	Na nice, na ręby, na wywrót.
Munia, pień kamień (o człowieku leniwym,) i głupim)	Na ostre z kim gonię, po nieprzyjacielsku poczy nam.
Mutat, stal.	Na pieprz zeydzie się kfiąszka &c nic warta.
Mutant, młodzieniec, iż głos dziecienny poczyna utracac, ztąd, mutuię.	Na pralk trafić, na sam cios przyiść.
Mży, deszcz drobny pada.	Na rękę wyzywam, na pojedynek.
Mżymi się, drzemie.	Na slowie trzymam, na sustentacyi.
Mżyk, mżytek, źmurek, ślepa babka, gra taka.	Na storcz upadło co, krawędzią, rębem.
Inne są: Machluię, marmrę, Młodociany las &c. Morderz, Moyski, Mozgowiec, Mrok pada. Mżę się, mthem porastam, Muñac kogo po	Na stręcie, na razie.
	Na traf co czynię, na szczęście.
	Na trzy zbyty; zbytybarzo.
	Na ząb mu to niepadnie, mało to nań.
	Nadmiarz (subst) zbytek

- tek (*adverb:*) zbytecznie.
- Nadro, zanadrze (*to*) nadra, zanadra (*te*) n. p. w nadrze, w zanadrzu, w nadrach, w zanadrach.
- Nadziewam się, mam nadzieję *xtąd*, nadziewam kogo.
- Nagebek, nagłówek. ogłówek, gaganiec.
- Naperzam się, uprząć postawę, podeymię boki, kokoszę się.
- Naróżny, węgielny, narogu leżący.
- Narty, tyże,
- Nasiadka. kokosz, indyczka &c na jaycach siedząca.
- Nasierzwały, naieżony.
- Naspoł, pospołu.
- Nastółka, dekał, przykrycie.
- Nawilał, oszalał.
- Niz, kozaczyzna.
- Niz, Nizak, kozak.
- Niziołek, lokietek. karzel.
- Nocnica, cma, omacnica, straszdyłto nocne.
- Nog, gryf, zwierz skrzydlaty baieczny.
- Nogieć, napaść.
- Inne są.* Nasłoneczny.
- Nawłchwał, Na wytworzoną z kim idę, *przesadzam się.* Nadmiarzek, Nadprożek. Należioneł, Napadam na nogę, *chromie.* Napraszam, Naśladowczynia. Nastorczyć uszy!, Natyrać maiećność. Nawrzała czego skorupa, Nawrzał swewoli. Naziemny. Niebianie, Niedosłuch, Niedowidz. &c.
- O. O.
- Obartel, obartlik, *zasówka u drzewi.*
- Oberman, *igrzysk sprawca,*
- Obida, *mierzyczka, xtąd obidzam,*
- Obloczyfłość, *obtoków zebranie,*
- Obłokać się, obezrzec się
- Obły, okrągło długi.
- Obojako, wżelako.
- Obolewiec, oboprawiec, oboręczny, *i prawą, i lewą ręką dobrze się biiący, &c,*
- Oborne, *zapłata za szkodę w polu od bydła.*
- Obrzucam się na kogo, obrykam się, *hardziej odpowiadam,*
- Obwiąśło, obwiąśka, *czym obwiążnią sno-*

py, &c.	stam. ntu.
Obywam się, 'omieszkać się.	Odużne, odarek dla pańca przynoszącego
Ochapia mi się kto, co, przypominam sobie, stałe mi co na myśl.	co,
Ochędózka, szata chędoga do ludzi.	Ofiarnik, który krwawe ofiary czyni, jak u żydów i pogan,
Ochylam co, kogo, wymawiam.	Oganiam proso cudze, pracę za kogo.
Ochynąć się, ponurzyć się w wodzie, abo, wdać się w niebezpieczeństwo.	Ognipiora, puchlina na głowie dzieci.
Ociątnie, upornie, leniwie.	Ogniwaczek, fenix.
Ociątność, upor.	Okask, luźra monstra, rewia,
Ociekły, opuchły, nadepty.	Okask: mied, lustrować wojsko,
Ociekły komu nogi, nabrzmiął.	Oksyme, ocet z miodem,
Od matki komu zadać, bękartem nazwać.	Okular, ostro patrzący n. w.
Od niewoli to sluga, koś, &c. nic nie wart.	Okupiny, banki: w dzień narodzenia, lub imienin,
Od ręki robić, niedbać.	Omaśta, okrasa potrawy, stąd omaścić, omaśtny,
Odbyty pokarm, tący do strawienia.	Omawiam, ochylam, Omienieć ochrzypnąć.
Oddać stadło małżeńskie, ślub dać.	Opalka, naczynie, w którym opalaia zboże od ździebeł, plew, &c.
Oddanie małżeńskie, ślub.	Opeski, obsewiny.
Odmiecz, odwilż.	Opieńki, zęby przytarte.
Odswiętny, święteczny.	Oplecek, kaftanik paja,
Odumarle dobra, bezte-	

- Opukały, pękaty.
 Orcle, kamienie łamane
nie ciosane.
 Orędzie, polestwo, ro-
 kazu oznaymienie,
 ztąd, oręduię,
 orędownik.
 Ortel, dekret, kaźń.
 Ofęka, hak drewniany.
 Ofierdzie, otoczyna,
 przegroda we wną-
 trznościach, plewka.
 (diaphragma)
 Ofika, ofina.
 Ofkard, p. Bika.
 Ofkoła, brzozowy sok.
 Ostrog, ostrożenie, ostro-
 grozenie *ostremi ko-
 ły.*
 Ostrow, *Kępa na rzecę
 lub j. ziewze trawą lub
 chróstem p. rosta.*
 Ostrzyż, orzeł morski,
 Oszczerzam się, wyzzcze-
 rzam zęby.
 Otchnąć kogo, zarazić
 tchem.
 Otręć, otarcie obraźliwe
 nogi.
 Otrók, męszczyzna,
 ztąd, otroczce.
 Owłzeki, ze wszystkich,
*całe. n. p. nie owłze-
 ki dobry, nie całe.*
 Ożga, opaleniec.

Ozimi, n. p. ozima psze-
 nica.

Ozionąć kogo. 1. spóy-
 rzeniem swoim prze-
 razić, jako wilk owcę.
 2. n. w. chc wie zędat,
 i niby uprzędzić na-
 dzieię. 3. opętać ko-
 go, ziednać łaskę sobie.
luna są Okęs, o wtoś:

Obalifty. Ochromić Od-
 cimiam. Odmarkotywał.
 Odmoski odporne piśmo
 Odszedział się chleb. Od-
 warknąć. Odwołała nie-
 wiasta złoczylicę skaza-
 nego. Okowaniec. O-
 ktenr papieru. Oszemlały
 robaczy. Otwieramna się
 gęby ludzkie. &c.

P.

P.

Pacholczno isć, z gro-
 madą slug.

Paciepi, kąt ciemny ja-
 skinia.

Padwany.

Pagwica 1. guzik rze-
 mienny do zapinania
 kożucha &c. 2. bo-
 dawka, abo cycek na
 kózicy szyci. 3. Woleu
 człowieka, skura pod
 garciem wisząca.

Paiz, (ten i ta) tarca,
 krójsza u konnych.

D

Pa

50	
Pawęza zaś dłuższa u pieszych.	Pecka, jądrko w owo- cach.
Paklepie, pierwsze wy- czesanie lnu, na wory zdadne. Cieńsze są Pa- czefi. Najlepszy jest Wyczosfek, z które- go płótna cienie. Co się na nic nie zdało, zowie się. Paździor,	Peczyna, paczyna, glina u pieców przegorza- ła.
Paździerze.	Pęga, lyft, lytka.
Pandry, pądry,	Pęz, n. p. na pęzie co stoi, na widoku. Wąż na drodze pęzem na- stoczony, jak duha.
Papuży, papużasty, żół- to zielony.	Pica, spiża woienna, pro- wiant, furaż, ztąd Pi- cuię, picownik, pi- cowny.
Part, nic gruba z hono- pi, ztąd Parciany.	Pierzchnice, ospice czer- wone.
Partesy, papie y muzy- czne.	Pierzeia, połać, szereg domów, sirona ulicy.
Parza, ospa, dla psów.	Pierzga, materya podob- na do smoły i wosku, którą pszczoły uoble- piają.
Pasaman, taśma.	Pierzgnięta, jabłka słod- kie raune.
Pafteka, pszczelnik.	Pila go, (słowo nic nie znaczące pewnego, i trudne do własnego wykładu, jako n. p. le- lom palelom, tere fe- re, fidlu widłu, krętu wętu, fiu bziu &c.) znaczy obmierzenie czego,
Pątnik, pielgrzym na- bożny, co po świętych miejskach chodzi.	Pilę gram, w pilkę gram.
Pawęza 1. Tarcza kon- nych, ztąd Pawężnik, co robi, lub co uzbro- iony pawężą. 2. po- waz, t. i. drag, któ- rym na wozie przyci- skają siano &c.	Pilatyk, kiiec, szlaga ze- laz.
Pawie się, kokofzę się.	
Peca, penca, pęciny, rze- mien u ptaków myśli- wych.	

- Iazna z krótką ręko-
ieścią,*
- Płatnerz, corobi zbroie,*
- Płatwa, płta, trafta.*
- Pleśniwy koń, szrono-
waty, mrozowaty, ci-
sawy biało-nakrapia-
ny.*
- Pletwa, płytwa, pióro
to, którym się ryba
rusza.*
- Płoń, płonia, na rzecze
zamarzłej dziura po
wierzchu zamarzła.*
- Płonię 1. wyradzam
się, żyźność trące. 2.
wygorzec od słońca. n.
p. płonieje, wypło-
niało zboże.*
- Płótnik, szkoła, gdzie
płonki sadzą.*
- Ploton, rota piechoty.*
- Ploty, warkocz, włosy
zaplecione.*
- Płuca (ta, abo te) n. p.
zdrowa płuca, abo
zdrówé płuca.*
- Pływaczka, 1. ptawki
dziecinne na których
się uczą pływać 2. ką-
piel. n. p. puścić konie
w pływaczkę.*
- Po plecach to moich,
zdotam.*
- Po półwiecie jachać, po*
- gwiazdach, w jasną
noc.*
- Po prawey stronie rzeki,
miasto, zamek, &c.
po prawey ręce płyną-
cemu z wodą.*
- Po słońcu jachać, mając
w tył ście.*
- Po wietrze, po wodzie
stać, jachać, &c. ma-
jąc w tył wiatr.*
- Wzwiatr, wzwodę,
przeciw wiatru, wo-
dzie.*
- Pobierki, ostatki poźbie-
rane.*
- Poboiwisko, plac po-
tyczki.*
- Poboż, pobog, herb pew-
ny.*
- Pobor wiatrowy, uciążli-
wy, z niczego.*
- Pochod, początek, po-
chodzenie. n. p. po-
ciągni to do swego
pochodu; obroć oczy
ku pochodowi i koń-
cowi; pochodem te-
dy te rzeczy są dobre.*
- Pochopny, pochylły. n.
p. pochopne strumy-
ki, skłonny, n. p. takie
towarzystwo pocho-
pne do ziego.*
- Pochutniwam, pochutni-
wac,*

- wać sobą, *po*krzyknąć *stawiając mirysca nieweso*.
 Pochwisciel, świst, *Polanek u. p. siedzieć na wiatr tęgi.* *po*lanku *nie całym so*
 Pocierpka, smrodynia, *ba, ale połową siedzieć*
porzeczki czarne. *jako gdy dwóch na*
 Poczefne, poczta, *po*darunek *uczciwy za*
czney osobie. *po*latka, *flaterka, blaszka*
złota lub pozłacana
 Poczta. 1. *poczefne. n. p.* *w szęca u bogatey su-*
knii dla ozdoby.
 dać pocztę komu. 2. *Pó*chłopowie, *rzezańcy,*
żołnierze pocztowi 3. *Pó*brat, *brat jedney mat-*
rodzay ogniowych koł *ki, inżego Oycy.*
rodzay na pocztę listy. *Pomierzwić, pokudzać*
włosy.
 Pod rękę pismo, abo pi- *Pomort, instrument,*
sać, litery pod lewą *Ponękać kogo, pokonać.*
reke stawiać, *Poniewieram się włóczę*
 Podaję między ludzie, *się, to tu to ówdzie*
głofzę. *Ponik, loch podziemny,*
 Podciąg i. p. Siefertzen. *w którym niknierzeka,*
2. (Subtensa.) *a o kilka mil znowu się*
 Podmówili sobie, *po*łaia- *wynurza. 2. zdrady.*
li się. *Ponika woda* *Esc. wzię-*
 Podpołały, szary. *ka.*
 Pogębek, policzek. *Pontał, broga ostro się*
 Poglówie, pogłównie. *koncząca.*
 Pogrobek, *pozostały syn*
po Oycu. *Pontał, pontaly, jakież-*
 Pokraka, i. *nieszczęście* *kolwiek ozdoby szyi,*
n. p. ciężka na mię *uszu, jako to zauszni-*
napadła pokraka. 2. *ce, korale* *Esc.*
zwada. - n. p. mia- *Ponura (Substant) po-*
łem z nim pokrakę. *nurność.*
na Pokraczki orać, zo- *Poplatek, podatek.*

- Popędzam, 1. poganiam
n. p. popędzam bydło
2. *szczuikę*. popędzić
pła na kogo, 3. *Gonę*
n. p. popędzić zaiąca.
- Poprawiny, o *picciu*, gdy
nazajutrz lepiej sobie
poprawią.
- Poradnie, podymne.
- Poroże, rogi, *birzelię*
za oreżę.
- Portugał, dukat.
- Portyera, zastona do
drzwi.
- Porubnik wolny z wa-
ną grzeszący Kazirod,
Kazirodziec, Kazirod-
ca, który z krewną
grzeszy Cudzołoż-
nik, kiedy nie z wolną.
- Porwon, nie stoię on, choć
do katu. *xtąd* porwo-
ni (o wielu) porwo-
neś mi; porwoniście;
porwono to rzemio-
sło katu; porwone bo-
gactwa poganom *Esc.*
- Porwoneś Panu Bogu,
ośdaję cię Bogu.
- Pośnik, kolacya pośna.
- Połowa, pokład, pomost
prostey chatupy.
- Postanowienie ciała, kan-
sytucta.
- Postanowić się, obraci stan
- xtąd* Postanowienie.
- Postawnik, duża świe-
ca.
- Poświata, światłość od
kścieżycy.
- Poświata jasna, noc ja-
sna.
- Poświata szara, niejasna
noc.
- Poświatne, miejsce po-
święcone Bogu, aba
grunt Kościelny.
- Poszwa, poszewka.
- Potemny, powolny ko-
mu.
- Potrzos, wrób trzcinny.
- Powerek, nosidło, drą-
żek do noszenia ce-
brow, lub wiader.
- Powiara, powieranie,
zahobon.
- Powoynik, pielucha,
- Powrosło, czym snopy
związuia.
- Powzdać urzędu, zdać.
- Powśinoga, biegas, bie-
gun.
- Požog, požoga, wielki
pożar.
- Pracel (ten) obarzanek,
pirog.
- Prąd, g, prądu, prądu.
- Prag, praga, przegierz n
p. u pragu abo u przę-
gi. abo u przegierza.
Pra-

Prasol, <i>co sol</i> przedawa z tąd Prasolka, Pra- solstwo.	Przewaga, impreza, <i>rzecz wielka i trudna.</i>
Prażka, prażka, <i>linea- menta na dłoni z tąd</i> Prażkowaty.	Przewodzę prawo; <i>wy- grywam u sądu.</i>
Prażmo, <i>zboże młode</i> <i>prażone.</i>	Przewora, pobocze, przegroda, <i>jak w staj- niach dla koni.</i>
Prezbiter Jan, <i>Cesarz</i> <i>Abyssiński.</i>	Przez dzięki, bez dzięki, <i>nie ochotnie.</i>
Proszak, proficiel.	Przyczynek, przydatek, (<i>corollarium</i>)
Prowadź się, <i>przez z tąd.</i>	Przykrzykam, <i>krzykiem</i> <i>potwierdzam</i>
Pryciam, <i>dochodzę wę- chem, śledzę z tąd</i> prycianie.	Przylbica, <i>zblachyrzecz</i> <i>okągła na głowę.</i> P.
Pryskuię, piątnię, zna- czę, <i>z tąd</i> przylkowa- nie.	Szyszak.
Przeczera, szyderz.	Przymiarek, naddatek.
Przekęstytel, przezżak, <i>niedouczony.</i>	Przymierze krwią czyją napisać, <i>w przynie- rzu obiecać kogo za- bić.</i>
Przemieram czego, <i>ta- knę bardzo.</i>	Przypoludnica, przypol- nica, <i>diabeł o południu</i> <i>pokazujący się w po- staci niewiasty.</i>
przemycam cło, <i>prze- jeżdżam.</i>	Przyradzam się komu, <i>podobny jestem.</i>
Przeobrazić człeka w wołu, przemienić.	Przyśięgę komu spusz- czam, <i>przysięgam.</i>
Przepieruję głosem, <i>tre- lem śpiewam.</i>	Przyśiężnie, pod przy- sięgą.
Przesedni, trzeciegod- niowy, <i>co trzeci dx en</i>	Przywachrolić się, przy- czolgać się.
Przesiądzic to, <i>niepóg- dz e to piazec.</i>	Przywianek, <i>wyprawa</i> <i>córki.</i>
Przesypać konia, <i>ochwa- cić.</i>	

Pucek, ostatnia część
warg. 2. (w owocach,
gdzie był kwiat.

Purt, p. Japurt.

Pustuie, szaleię, skacze
szalenie.

Pużyna, ktos niski, który
się żąd nied., co się od
innych odrodził.

Pykłę pypłę, smaruję co
dotykając się, ztąd py-
skłę się

Pytlik, siatkowaty worek.

Pytki, tortury, wybady-
wanie się. n. p. trzy
razy był na pytkach;
wzięto go na pytki,
wytrzymał pytki.

Inne są: Pafmem się
ciągną góry, pafmem
leczą gębie &c. Paf-
rzyt, pafobrzuch. Pier-
ny, Pierzają skry, sypią
się.

Pierzgnie mi twarz.
Pies na robotę. Pła-
skaty. Pelcie, plewi-
dło. Płocica, Pluta,
płuskota.

Po cudzey woli chodzić.
Po ludziach kogo no-
sić. Pobrzeże. Polka,
polica. Popierzyłśnieg
ziemię. Poślad jadę.
Przygarśnie, przy-

garśc. Przyłuda &c.
R. R.

Ramota, pismo nie-
kczemne, ztę wiersze.

Rantuch, płaszczyk bia-
togłowski.

Rata wołać, gwałtu.

Ratay, rolnik.

Rdzebina, ogrodzenie o-
stremi koły.

Rędzina, ziemia tłusta.

Reż, żyto. (itowata,

Rodowic, niewolniczy
lyn.

Rosocha, jako to u drzew,
u rogów łosich, gałę-
zie, ztąd rosochaty,
rosochatość, rosocha-
cieię.

Rosomak, zwierz obżar-
ty, duży jak pies, gło-
wy kociey, ogona li-
siego, cz. rney sierści,
gdy się ozrze, ciśnie-
się między dwa drze-
wa.

Równianka, pęk kwieci

Roziem, jednanie, ztąd
Roziemca, roziemny,
rozemowy.

Rozooki, zezowaty.
Rozwoływam głos, na-
prawuję wotaniem.

Rozwora, drzewo u spo-
du wozu rozszcepione

z końca.	wiersze.
Rteć; żywe srebro.	Rymnie się mowa, klei się.
Ruda, nawałność.	Rywula, wina rodzaj.
Rufian, nierządnik, złod	Rzap, ogon bydłocy kościśto miesiſty, k om wioſów.
Rufianka, rufiański, rufiaństwo.	Rzap wodny, skrzywno, gdzie woda spływa.
Rug, inkwizycya.	Rzeczyſko, n. p. Wisliſko, &c. kędy dawniey plynęła.
Rumie, rugie.	Rzęsa, Rząsa (wodna) drobnouchne liſteczki, na wodzis, co kaczkę jedzą.
Rurmus, wodociąg, pompa.	Rzeź bię, rzne bydo. Inne są: Refztem, refzta goni, Równia. Roztaczam włoſy, roztaoza paw ogon. Rozwodziny. Rozwołać komu głowę.
Rufzony powietrzem, paraliżem.	Rurmistrz. Rzewno mi &c.
Rutgiser, moſiężnik.	S. S.
Rybalt, śpiewak muzyk.	Sabina, ſawina, drzewo podobne do jodły.
Rybok, rybook, perta podobna do rybnego oka.	Sadzel, wrzęd, guz, rana.
Rycwerki p. wycwenki.	Saia, ſukno Włoſkie.
Ryczart, pożyczek taki, że gdy na czas kto nie odda, wedwoy-na job pierweſzego pożyczku przepad.: gdy drugi raz, wedwoyna job wtórego przepadku dać ma: gdy trzeci, we dwódyna job trzeciego, &c.	Saian, ſuknia taka była u Rzymian.
Rydwan, wóz kryty.	Sałafz, budka z chróſtu.
Rygiel, klin u wógi, ſtołowych.	Salfza, kwaſhowaty przyſmak.
Rylec, dłota złotnicze, ſnicerſkie.	
Ryma, katar.	
Rymnie, rym piſzę,	

- Samokacca, samobóycy, *Skarlupa, łuska wężo-*
ztąd samokactwo. *wa, skorupa żółwia,*
Esc.
- Samokupiec (monopola) *któ y ma przy-*
wiley sam jeden kupo-
wał i p. z dawać, ztąd
Samokupstwo.
- Samopsza, *pszenica ja-*
ra.
- Samotność, osóbnosc, *Skofia, czepek, nocna*
ztąd samotny. *czapka.*
- Sanica, fanna droga.
- Sanki (kość) kluczyk, *Skolozrzy, skorozrzy-*
wy owoc, Esc. rany.
- kluczka, *kość ramien-*
na nad pierśiami, dwie
ich jest, prawa i lewa.
- Ściągacz, *żyła klei wa-*
ta, muszkułow koniec
żyłasty.
- Sciernisko, rżyfko.
- Ścięta śmierć, ścięcie *Skopotaski, piosnki pa-*
głowy. *stusze.*
- Szczypotkany, *wiersze*
u/xczypliwe, łające.
- Sep, *podatek zboża.*
- Serdak, kaflanik.
- Sergiel *stróż domowy,*
co posługuie.
- Siadło, grzędą, *siedliśko*
kurów.
- Siekim raniony, *cięciem.*
- Siestrzan, *podciąg, bal-*
ka, na której się wspie-
rają poprzeczne balki.
- Skapać, *znikczemnieć.*
- Skarlupa, łuska wężo-*
wa, skorupa żółwia,
Esc.
- Sklenica kurowa, duży*
ku el.
- Skłęsto co utęchło.*
- Skocieć, trzecia część*
uncyi, abo puttora ta-
ta.
- Skofia, czepek, nocna*
czapka.
- Skolozrzy, skorozrzy-*
wy owoc, Esc. rany.
- Skomoroch, niedzwie-*
dnik.
- Skopiec, garnek.*
- Skot, bydło. z qd, fko-*
tnik, wygon, skotopas,
abo skotarz.
- Skopotaski, piosnki pa-*
stusze.
- Skret, powrozek raz pa-*
prostu skręcany.
- Szkrzeczek, mysz ziem-*
na wielka.
- Skrzybam, skrobie co*
przeraziłwi.
- Skrzydłoblonisty, bło-*
niafko skrzydły, mają-
cy skrzydła bez piór,
jak nietoperz.
- Skurlat, skura do tatunia*
starych bótów, Esc.
- Skwarne, na womit dla*
ptaków myśliwych
Skwi-

Skwinancya, choroba w paszczekach nieznośna, pospolita psom, wilkom, czasem świnom.	w zbożu, abo włące. Spiegierz, spieg. Spienieżyć dobra, pieniężami odbierać, nie żywnością.
Slepie, ślepiam, niedowidzę.	Spik, letarg.
Slepie, oczy.	Spizarni, szafarz, strawnu n. p. u spizarniego.
Słonecznica, choroba szkapia, zawrót głowy od upału.	Spiznię, chowam, składam w spizarni, zjad. spiza.
Słozem uderzyć, powoli.	Spopadł sobie, spopadli sobie, wprowadzili co złego we zwyczaj.
Słubu winien, obowiązany do zachowania słubu.	Spóstrze się tyle, zmieści się.
Stuch puszczam, rozgłaszam.	Spowiedzieć się, Imię swe powowiedzieć.
Smieszek, żartowniś.	Sprawy poczet, wyoskoczone, abo użytkowane.
Smolnica, maźnica.	Sprys, zastrzał, podpora z drzewa, abo z muru dla umocnienia scian.
Smrok, smroczyzna, p. świerk.	Sprzeżay, bydło, i naczynie wozowe pługów.
Smyk, złodziey małych rzeczy.	Spuszczam-Krowy doię.
Sneżka, synowa.	Sztafier, lokaj.
Snieć, (we zbożu) ziarno czarne zepsowane, we środku jak sadze.	Szapor tluk, którym tłuką co w stepie.
Sniedny, co można jeść.	Starba się cyga, koło.
Sniedne chować oliwki, &c. marynowane.	&c. kiedy ustaje kręcić się, i na tę, i na ową stronę nachyla się.
Solusze, traktaty, przymierza.	Starnienie, p. Tarnienie.
Spachać co, zwężyć, zwietryć.	Ste-
Spas, spalenie, szkoda	

- Stegno, stegnisko, *śląd* Stroka, p. strefa.
stopy. Strońnik, partyzant.
- Stępia, kroczy, *mierne* Strop, polap.
postępowanie. ztąd, Strucla, *pirog duży, po-*
stępią iachać. *dlugowaty, a po zoda-*
ku wzdłuż kręcony.
- Stępicza, *łapaczka na za-* Strug, fruga, potok.
iąca. Strukczafzy, stołowy,
Stochmal, omieciny we *co do stołu nakrywa.*
- mtynie. kurzawa mą-* Strych, *dział stary że-*
czna. *brzący.*
- Stoliman, stwolim, olb- Strychulec, *deszczka,*
rzym. *którą zboże strychu-*
 Storcze, nastorczyć, *ia mierząc, aby mia-*
na żyć. *ra równa była z brze-*
 Stradny, nędzny. *gami, a nie nie było*
 Stradza, nędza. *nad strych. Czasem*
 Strangarz, balka. *niewłaścnie bierze się.*
 Strangurya, *uryny trud-*
ność z bólem. n. p. Pod strychulem
 Strefa, *i. taśma, galon.* śmierci nikt głowy nie
 2. *p. ski w materji. z* ochroni.
tą i Strefisty, strefowa- Stry (niewłaścnie),
 ny. *przykry upomi-*
 Strefa na niebie, *promień* *n cz. z tą i: Nie bądź*
od obłoków w różnym *mi stryem. t. i. nie lay*
kolozie prosto odbija *mię,*
iący się.
- Strefy papierowe, *żyty,* Strykać, *i. wytryskam.*
iak linie iakie. stryka woda z cewki,
 Strefa świata, (zona krew z rany. 2. *koł,*
 mundi) *kraj świata* *n. p. stryka mię coś w*
różniący się ciepłem lub bokach. *ztąd* Strykanie.
zimnem. Stryknienie.
 Stręt, *na stręcie, na ra-* Strzępek, *strzępki kof-*
zie, po drodze. *matość na kobiercach*
hocach. &c.

Strzę-

Strzępię, włosy kędzierzawie.	zmindak, słapy.
Strzępię płotno. wyciągamniki.	Swiadeczny list, kredencyalny, który dają posłom swym Królowie.
Strzępię głos, wywerkuie, tresem /piewam.	Swiadomia, człowiek swiatomy, abo ludzie swiadomi, k drych kto może brać za swindki.
Strzępię wiatr wodę, wzdyma.	
Strzyż, frzyżek, frzyżyk mały ptaszek podobny do królika.	Swiątek, świętofszek, Swiątnik, Kalendarz o swiętach.
Stwolin, olbrzym.	Swiędżę, swierzb sprawute, zład swiędzenie, swierzbiecie,
Stworny, sforny, skromny.	
Styk, kozica, kiy osadzone w żelazo, którym z lemiejsza ziemię zgarnywaia.	Swierk, swierczyna, rozdżay iodly.
Styma, poważenie.	Swierzobka, kobyłka, klaczka.
Stypa, obiad żałobny.	Szadz, szron, zład Szadzieie, oszadzieć.
Suchooki, twardy do płaczu.	Szampierz, fryerz, zalotnik.
Sudamny, galant, wyfmukly.	Szar gontow, rzęd przyb tych gontow dachu.
Suię, sypię.	Szarek, w podtych sukniach jakiegożkolwiek koloru.
Suleiaty, pończochy pilśniane.	
Sułwica, sułwia, sielawa	Szaruga, burza, niepogoda.
Susz 1. wošk pusty. 2. drzewo uschle.	Szarwark, pańszczyzna.
Susiel, fzczur wielki polny.	Szafzek, błazen, co blażu e.
Swak, szwagier.	Szafzor, /zelest, n.p. wozy się ruszyły straszonym szafzorem, abo
Swędra, (o człowieku) 1. guciek, smrod. 2.	

- r zecz sprawiąca szes-
lest, n. p. to żywo fu-
nie szafzorem.*
- Szawłok, *wór skórzany,
waliza.*
- Szczekula, pies uftawnie
szczekaiący.
- Szczerka, woda, krew,
wytryska.
- Szczeżuia, *tuśka ryby,
krokodyła.*
- Szczubialka, szczublica,
szczuka matu.
- Szczudłek daię *n. wł.
przymawiam.*
- Szczykam kwiaty *Śc.
paznogciem ucinam.*
- Szefelin, włócznia.
- Szeklak, szaklak, cier-
nie.
- Szepielak, szepluń.
- Szepiol, szepiolka, *co
donosi, plotkarz.*
- Szerm, *zamach cieciz. n.
p. jednym szermem
uciał głowę wołowi.*
- Szerznie ma w nosie,
zły.
- Szkudła, gont, *zład*
- Szkudłny, Szkudlarz.
- Szła, śła, *szłyka. n. p.
we szli iść.*
- Szlacharz, *ptak rodzaju
nurdów.*
- Szłak krufzców, *żużel.*
- Szłak go rufzył, *paraliż*
- Szłak świata, *kraj, ko-
niec, Śc.*
- Szłopa, lapa.
- Szłyk, *ezapka wyfoka
coraz węźła ku gó-
rze.*
- Sznura, binda.
- Szoldra, szynka.
- Szołtys, *przełożony
w eyski, zład szoły-
fik, syn, szołyftwo,
szolectwo.*
- Szorboch, gnilec, szkor-
but.
- Szorc, szorffal, szuffal
fartuch rzemieślniczy.
- Szorftyn, kominek.
- Szpaga, *czym deski u
drzwi z sobą spaiiają
stolarze.*
- Szpagat, *czym obwią-
zują flaszki, aby co w
nich nie wietrzało.*
- Szpatela, *instrument le-
karski nakształ sopat-
ki.*
- Szperuie, *szacuję zład*
- szperowanie, szpe-
rownik, szperunk.
- Szperunk, *wbudowaniu
zastrzał.*
- Szplacheć, splacheć, szma-
ta, *co się oderwie od
sukni, także ścierka,
tak.*

- także suknia uboga
 wytarta,
 Szpotawy, krzywonogi.
 Szpruchy. n. p. twoie to
 szpruchy, *szepty*.
 Szranki, *miej ce określone*,
 albo ogrodzone do
 potyczki, do igrzysk.
 W szranki wstąpić na
 pojedynkę wyiść, albo
 dy pułować się.
 Szropa, grzebło. Przed-
 tym karzy używali
 tego instrumentu w ta-
 ż i dla ochodożenia się
 z brudu, teraz konie
 tylko nim chodożą.
 Sztaba (w statku) przód
 okrętu.
 Sztaby, szlagi, legary
 wschodowe, w które
 deski wschodowe, po
 których wchodzą, są
 wprawione.
 Sztylam, szpetnie cho-
 dzę.
 Szubet, spiaczka, letarg.
 Szuia, podły, nikczem-
 ny człek.
 Szukayło, rozboynik.
 Szumięb, fantastyk,
 mozgowiec.
 Szupinka, tupinka na
 ziarnie nie obitym.
 Szustfal, szorstfal. p.
- Szorc.
 Szyb, *szrzatka dziecinna*,
 z piorem,
 Szybała, szyderz, prze-
 chera.
 Szyiowaty, szyi grubey-
 Szynkiel, koniec osi wo-
 zowej.
 Szynwaga, instrument bu-
 downiczny, albo stolar-
 ski do ustanowienia
 prosto ku górz robo-
 ty, jest jako T wywró-
 cone tak J, a sznurek
 w górze na dół z oś-
 wiem wiśi. Różni się
 od frzodwagi, firmą
 tyło, iż ta jest jak kro-
 kiewka.
 Szypeł, szypełek, węzeł.
 Szypka, szypulka, pipka,
 piórko odart.
 Szypłę, zagmatwane
 rzeczy rozplątnię.
 Szypłę komu koło mie-
 szka, chcąc co ukraść.
 Szypulka, koniuszek o-
 woców.
 Szyszak, helm, helm,
 różni się od przylbicy,
 iż ta jest niska, okrą-
 gła, ów zaś jest wyso-
 ki. Bierze się czasem
 za Szłyk skurzany
 Twardy, szyszakowaty.

Inne są: Sadowie Sa-
dowie się. Saletrowy,
Saletrzany, Saletrzyfy.
Skażca. Sili się łakom-
stwo Skwara, Skwar Sle-
pa Ćma Słomny. Służę
na koń husarską haydu-
cką piechotę, na małe
myto. Spi on na to do-
rze. Spolnictwo. Spół-
ta, w spółce zdradzić.
Starek, starka. Strafiam
ię z kim, &c.

T.

T.

Fabor. n. p. taborem się
stawić, stanąć, nastę-
pować, położyć się;
wozami się obwaro-
wać, otoczyć się dla
bezpieczeństwa.

Fabor pastuży, przeno-
śna owczarnia, abo
płoty, któremi owce na
noc ogradzają.

Tacher kurek, 12. sztuk.

Tafta, szata z ciężkiej ma-
teryi, jako to z jedwa-
biu, &c.

Tantoni się ogień, wzma-
ga się, wybucha.

Tarantula, krzeczek, ro-
bak podobny do jasz-
czurki, ale mniejszy
ukąszony człek od nie-
go, śmieie się, płacze,

spiewa, spi, skacze, drży
lekarstwo na to muzyka.

Tarkocą liny napięte, to-
kot czynią, ztąd tar-
kot powrozdów.

Tarnę, czuie, jakby
mrówki po skurze cho-
dziły, ztąd.

Tarnienie, starnienie, af-
fekcyja taka skóry, iż
się zdaje, jakby mrów-
ki pełzały po skurze.

Tafz, namiot kupiecki.

Tafzka, kaleta.

Tatry, krepak, Bieścia-
dy, Karpackie gury
&c. jest to jedna góra
pasmem się ciągnąca,
różnie w różnych miey-
scach nazwana.

Tażę, tęga mię po kim,
za kim, tęsknie po kim.

Tezarz, stolarz.

Tię, węgle, pałę, tła, tle
drzewo, tleie.

Tłucz, tłucza, ospa, dla
psów jadło.

Tłukę sprawić czego, ja-
ko postrzyżyn owiec,
żniwa; bięsiade.

Tłuszcz, rzelza.

Toboła, torba pastusza,
abo podróżna.

Toczkiem, tocząc.

Te

- Topielnik . topień, djabelstwo wodne straszące ludzi po rzekach, bagnach, które pogańskie zwali Nereides, Naiades Nymphæ.
 Traftarz pletownik, flis na traftach.
 Tragant, drabant, hayduk.
 Tragi, drążki, drągi, do noszenia, ztąd Tra-garz.
 Translaps, rok przepa-dły, którego nie było sądown.
 Trcia, trcinisko, gdzie trcina rośnie czasem, mnóstwo. n. p. ludzi iak trcia tam stoi trcia tam była kopii Tatar-fkich.
 Trcionka, trcialka, smok do ciągnięcia ukworu aboliwar.
 Trefny, trafny, żartow-ny, ucieśzny.
 Trepele, kołnierz z pło-tna marszczony iak u żydów, lub Hiszpa-nów.
 Tret, ulica, rynek. n. p. tak się na tracie baby wadzą; z tretu to wieść ztąd: Tretowy
- co się na tracie rad ba-wi człek podły.
 Treter, ucieczka.
 Troysercy, (tricolor) by-li niektoży tak nazwa-ni albo iż trzy języki umieli, albo dla trzech osobliwysz ch przymio-tow.
 Trtęć, trtecz rtęć, mer-kuryusz, żywe srebro.
 Trukfes, Stołnik,
 Trunąc, piśnać, bąknąc, ztąd trunienie.
 Trupam się, kamienistą, korzeniistą drogą iadę, ztąd Trupanie.
 Trykam, tryksam, roga-mi biję. n. p. kozioł tryknał owieczkę.
 Trzebie, czyście, pokła-dam. ztąd, Trzebie-niec, rzezaniec.
 Trzęsiogonek, pliszka.
 Trzymonaw, ryba ba-ieczna zatrzymująca okręt.
 Trzeszczki, kostki małe drobne w stawie rąk, nóg.
 Tucya, miedziane żużele
 Tucz, tuk szpik.
 Tudzież 1, wraz 2. tuż, blisko.
 Turban, turbant, tulpant tul-

- tulbant, tulipant, za-
w y *Turecki Percki*,
Tulich, puinal.
- Tur, besty dzika, i fro-
ga podobna do wołu,
wielkością wszystkie
inne prócz stonia
przechodząca. Zubr,
także jest wół dziki,
ale mniejszy, ma grzy-
wę jak u konia, i boja-
źliwy; rogi ma tak za-
krzywione, że jemira-
nić nie może. Jak
tych, tak i owych u
nas nie widać.
- Twarz, u człowieka, i u
bestyi: Oblicze, u zło-
wieka tylko.
- Twierdzizna, twardy
grunt ziemi.
- Twor, stworzenie, n.p.
tworow dzikich fro-
gość,
- Tworzydło, mieszek, w
którym syry wyciska-
ią.
- Tylecnoża, szable, brzy-
twy, nie ostrze.
- Tylkory, tak różliczny,
abo tyle części mają-
cy.
- Tyryaka, teryaka, drya-
kiew.
- Inne sq. Tytel, abbre-
E
- wiacya. n. p. piśmo tytla-
mi pisane. Tarchać, po-
tarchać włosy, Truciel,
truciznik.
- U.
- Ubarwić, n. p. wiośna tą-
ki ubarw ła.
- Uczciwe komu przy-
znać, dobrego toża
przywilej abo stanko-
mu dać.
- Ukapki wina *Est.* co w
podstawku.
- Upleniam czego, umniey-
szam.
- Uraz, poruszenie krzyża
z dzwigania ciężaru.
- Urobek, zarobek.
- Urt, i. pieniądz na dwa
złote wychodzący. z.
u złotnikow czwarta
część czerwonego zło-
tego.
- Ustoiny, drożdże, fuzy.
- Ustyrk, usterk, potknie-
nie się ztąd Ustrykam
się, Ustrykliwy, Uster-
kliwy.
- Uszczynam, uszczknać,
n. p. uszczkneła mię
pszczoła wąż &c. u-
kąsła. Uszczknać
kwiat, pazurem uciąć.
- Utok, wał krośnienny.
- Uwiązek czym uwiązu-
ią

- iq, tyko, sznur, tańcuch &c.
- Uwrót, uwrot, w oraniu.
- Uwziąć się, usadzić się, zawziąć się.
- Użęga n. p. pokrzywy go użnęły; żal go użęga.
- Inne są: Ucieram słowa, rzeczy, trudności. Uczosnąć gałąź. Utracam sprawę, przegrywam. Ukrzepić panowanie &c.
- W. W.
- W dorywczą co zrobić, gdy co zeydzie czasu od innych zabaw.
- W kupę mi idą oczy, spać mi się chce.
- W oględziny jachać, dla obaczenia.
- W rozmaczki jaie, miękko gotowane.
- W śpiączki, we śnie przez sen.
- W stoiączki, stojąc co robić &c.
- W żywe oczy będę z niego szydził. na oczy. W żywe oczy kłamię, oczewiście.
- Wacek, worek na pieniądze.
- Wachel, wachlarz, instrument z piór dla poddymania ognia. Kobieta zaś, wachlarz, nie, wachel.
- Wachta, warta straż, ztąd wachtuię.
- Wądką, węda.
- Wągry, węgry, wysypanie na twarzy, jak krostki jakie z białą wewnątrz materją.
- Waleń idę, cwaleń, szumno stąpam.
- Ważczos, drzewo do robienia czego, jako to klepki, deski &c.
- Wantuch, wór duży z grubego płótna, na chmiele, wetne, &c.
- Wap', (po prostu) żołądek. n. p. kręci mi się, zwiłjami się na wapiu.
- Warchoł, znaczyli zwiłdę, i zwiłdliwego, ztąd Warchole się.
- Wardawy, mankaty, który lewey ręki mało prawey używa.
- Wargelt, (w prawie) nadgród za szkodę, ranę, ochromienie człowieka, bydęcia, zabicie przypadkowe. n. p. zapłacić wargelt za co; cały wargelt 18. grzy wien.

- Wark, warch mam na kogo, gniew.
- Wartań wrzecionem, obracam kręcę.
- Wartaczka, wartolka, instrument do kręcenia nici. p. Wijadło.
- Wartman, rotman, który jedzie przed statkiem naladowanym, skazując, kiedy ma płynąć.
- Wartuś, 1. strzeżę więźnia. 2. po księgach, szukam, przewracam.
- Wasąg, wóz pleciony z łozy.
- Wątek, (u tkaczów) są nici w poprzek ośnoży idące niewłaściwie znaczy dostatek, pieniądze, potrzeby, nauka, &c.
- Wątory, brzegi u beczek, kuf.
- Wawor, waworek, węborek, wiadro.
- Wawoz, droga między górami.
- Wawrzyn, laur. n. p. z wawrzynu wieniec, stąd Wawrzynowy.
- Wazal, hołdownik.
- Węgry, podwoy.
- Welens, szata żołnierza bogata, którą na
- zbroją kładziono.
- Welń, wał na wodzie, stąd Welniste morze.
- Wendeta, tandet, miejsce przedawania różnych rzeczy stąd Wendetarz, wendetarski.
- Wersal, wielka litera, jąko z początku, lub od punktu. stąd wersalowa litera.
- Weżyłko, 1. nasienie węże, abo jayko węzowe. 2. plac wymierzony na 10. przętów w szerz, i tyleż w dłuż t. i. 100. przętów kwadratowych.
- Wiaduk, przewodnik, abo świadom czego.
- Wiano, zapisy męża żenie n. p. wzięła, dostała, trzyma tę wieś wianem. zaś Polag, to rodzice dają córce za mąż, lub do klasztoru idącej.
- Wiatrowisko, mieysce, gdzie się wiatry często zbiegają.
- Wiążan, wiązanka, wiązka.
- Wici woienne, uniwersał wzywający na wspólite ruszenie.
- Widz, dozorca, wiedz.
- Wieca te (plur.) roki

wielkie, sądy ziemskie	Wikomt, namieśnik Grafa.
n. p. wieca nie doszły.	Wiła, głupiec. n. p. o bogaczu wilo.
Wiecha, wieniec z czegołowiek, jako u winiarzów przy szynkowni, stąd przysłowie: Wiecha bez wina i piwa, tytuł bez rzeczy. Sprawiedliwość ich pod wiechą przedawaia; od wiechy do wiechy pije. t. i. od karczmy do karczmy.	Wilcza choroba, gdy kto żrze wiele, a nie może się najeść.
Wiekiera maczuga, palka, laska pastusza.	Wilkom, puhar duży.
Wielkierz, ustawa po spółstwa potwierdzone od zwierchności.	Wiłuię, nawilał, oszalał,
Wiernek, faworyt.	Wiły robić, szaleć.
Wiersza, co na ryby zaftawia.	Winę biore z kogo, skazuię na karę pieniężną.
Wierzba, powrozek z tyka.	Winorośl, latorośl winna, która owoc wydaie.
Wierzbieniec, wierzbowy gay.	Wino S. Jana, porzeczeki.
Wierzchowisko, sam wierzech drzewa.	Wiotchy, wytarty, stary. wiotcha suknia, trzewik.
Wierzysko, gdzie drwa rabia.	Wiotesz, wioteszka, starzyzna, suknia wytarta.
Wijadł, miecielica, kurzawa, zawierucha.	Wiotesznik, partacz, starych rzeczy poprąwiaz.
Wijadło, kołowrotek do zwijania nici.	Wiotszeię, starzeię się.
Wikle mi się, miętle mi się, mełli mi się, wije mi się na języku.	Wizoprost, linia geometryczna.
	Witay mi to, dobry to zysk, obrywka, dochod, grzanka &c.
	Witwina, kozłina, młokicina, chrościna, rodzay łoży, z którey-kożyki plata.

- Właz, wtęret, wtęrcień,** który się wdarł na urząd mocą.
Włochaciny, kosmaciny, zład Włochaty.
Włoczek, bronownik.
Włoczka, pisać, literami ciągłemi pisać, abo jednym ciągiem, jako prędko pisaćcy.
Włosisty, włosow pełny, obrośły.
Włosie, to. (collect) n. p. deka z włosia.
Włoflasty, do włosów podobny.
Włosisty, pełny włosów, obrośły.
Włoię, ta. włosie u wędzdy.
Włudzam, wmawiam n. p. włudzie w chorego lekarstwo, potrawę; włudzał to zdanie w serce jego.
Włudzić się w kogo, wkraść się w łaskę.
Wnętr, nie dobrze czyszczony koń. Cwik o kogutach.
Wodociąg, rurmus, pompa.
Wolanie, ci, którzy osiedli wole, to jest, nowe osady.
Wonianka (z zioł) p.
- Równianka.**
Woznik, koń do wozu, karety.
Wrąb (w lesie) rabanie, n. p. wrąb mu w lesie na budynki na opaś pozwolono.
Wrąb wołku, krążek wołku.
Wrąb, wrąbka, karb, narzynanie.
Wrog, wyraża co złego jako ta choroba, zara, zę &c.
Wrona (u beczki) dziwra. n. p. beczkę na wronę postawił.
Wrzeczadz, tańcużek krótki u drzwi, abo zapora. n. p. zawrzec na wrzeczadz; zemknąć wrzeczadz ze skobla.
Wrzedzienica, wrzód ciekący ustawienie, otwarty.
Wkiopec, nazad, wstecz
Wspora, podpora. Wspora u mostu, poręcz.
Wstępień mąż, gołota w dom mairtney żony wstępuiący.
Wstępny, wstępna środa, popielecowa.
Wstępna niedziela, pierwsza postu.
Wstępna mowa, przedmo-

mowa.
 Wstępna uczta, którą da-
 ie wstępniacy na god-
 ność.
 Wstępna woyna, sama
 pótyczka.
 Wstępne; wstępne pie-
 niądze, podarek, któ-
 ry daie wstępniacy do
 cechu, kolegium, &c.
 Wstępnie z kim w szran-
 ki, pojedynkuie.
 Wszczynam się za kim,
 wymiuję się za kogo.
 Wszędybył, wszędybył-
 ski, wszędybyły, bie-
 gas.
 Wzół, wzoly, wszy
 gęsie, końskie, świnię.
 Wuyna, wuięka.
 Wul. wole.
 Wybiegściana, dach, ro-
 la; wydaie się, występuje,
 wykracza.
 Wybiegać się z czym,
 uniknąć, uysć.
 Wybiegłość, wydatność
 Wychić się, ozdrowieć.
 Wycwerki, rycwerki,
 łamanie, strzepienie
 głosu, trele, &c., Wy-
 cwerkuie.
 Wyderek, wyderkaś, i.
 jest, gdy kto daie pew-
 ną summe, a tym czasem
 nim się ta summa odda,

trzymą w onej sumie
 majątność, z której
 pożytek bierze z. Ku-
 pno niedłskmate, kie-
 dy kupujący abo prze-
 dający wymawiają so-
 bie, iż, jeśli się im nie
 spodoba, do swego
 powrócą.

Wyderkowe prawo, jeśli
 przedawać majątność
 zostawiać sobie pra-
 wo i moc odkupienia.

Wyderkuie, wyderko-
 wym prawem kupuie,
 nabywam, &c.

Wyderkownik, wyder-
 karcz, wyderkowy,
 &c.

Wygrzonąć, wygrześć,
 zgrzebać co kiykiem,
 łopatką, &c.

Wyilkrzyć, kogo, ogo-
 łocić, &c. wyilkrzyć
 się.

Wyiuchtować skurę, wy-
 prawie na iuchtę, wy-
 iuchtować kogo, ko-
 mu zadek, obić.

Wyklektać co na kim,
 wymodz.

Wykochać drzewo, wy-
 chować, sprawić aby
 buyno roślo.

Wykochać się, buyno u-
 rość. n. p. wykochało
 się.

- się drzewo.
 Wykop, rów.
 Wykręcam n. p. *na koniu, w tańcu, szablą &c.* Wykręcam zaś, n. p. *kiy zrzękomu abo chustę mokrą.*
 Wyłgać urząd, poselstwo, udać się za posła, nie będąc im.
 Wyłknąć jaje, potknąć, do szczętu wypić.
 Wylupek, wyreblak, *o rzecach dojrzałych, który sam wypada z czaszki.*
 Wymaga się strzała, kula, *&c. impet traci.*
 Wymaga się rola, *wyradza się, wysiła się.*
 Wypacza się, wypręża się, *wychyla się ściana, &c.*
 Wypłonić ziemię, *zastewaniem ustawicznym niewodzayną uczynić.*
 Wypowiedź, rozbrat,
 Wypreżam, co wychyłam, wyginam.
 Wyprótek, który po śmierci matki wypróty z żywota, jako był Cezar.
 Wyreblak, p. Wylupek.
 Wyrobek, zarobek.
 Wyrocznica, *mieysce wyrokow, n. p. W wyro-*
- cznicy Bóg wyroki żydom, a czart poganom dawał.*
 Wyrodziły grunt, wyrodzile drzewo &c. *wyrodzone.*
 Wyroń, zroń, *koń tak stary, że go po zębach poznać nie można.*
 Wyrwa, szyderz, ofzust, fmyk.
 Wyrzezek rzezaniec.
 Wyfarknąć jaje miękko gotowane, z szelastem wypić.
 Wysep (ten) abo Wyspa (ta) *zład wyspiarz, wyspiasty.*
 Wystrzelić działo, piśtolet. 2. kulę z muszkietu. 3. zdroj z opoki wystrzelił: *wytrysnął.* 4. Wystrzelił z domu, *uciekł.*
 Wyfysam co z palca, *zmyślam.*
 Wylzczyniam głowę, rękę, *wychyłam.*
 Wyszpocić gębę, *wykrzywić.*
 Wytarczka, wycieczka *na nieprzyjaciela.*
 Wytecz, *wytykanie w polu. zład,* Wytecznik, *wytykacz.*
 Wytrykusz, *maiący straż nad*

nad starbami kościoła.

Wytrzeszcz. człowiek oczu dużych wypykłych.

Wytwarzam się z czym, wytwornie co czynię.

Wywoływać kogo na rękę. wyzywam na pojedynkę.

Wyż, wyża. wysokość.

Wyżlin, wyżlina, bydłęcy pusk bez mięsa.

Wzbic lud, zbuntować.

Wzdać kogo o co, za co, wydać aknet przeciw komu.

Wzdymuję się za kim, wymuję się.

Inne są. Włosnuję.

Włkok, prędko. Wpółwieczny. Wzyskorodna ziemia. Wtórorzędny.

Wygarbować kogo. Wyjawia się komu sen, iści się.

Wyrozumny głos, &c.

Z.

Z. Z nieobaczka, z niepostrzeżenia, niespodzianie.

Za kaletę kogo wodzić, oszukiwać w pieniądzach.

Zabaczynam, zapominać.

Zabażyło mi się, zamarzyło się, zachciało się.

Zabi krzek, są nasiona ich. Skrzek zaś, to samo co strzeczanie, rzęgotanie.

Zabijam komu za żywe, n. w. dokuczam burzo.

Zabita śmierć. n. p. na zabita śmierć zaśluzła, na garło.

Zaburzam, wzburzam.

Zachwyceniem ruszonym. kadukiem.

Zaciąg i. zaciągnięcie z miejsca na miejsce. n. p. cięśle do snadniejszego zaciągu drzewo siekierą ulżywają. 2. zamysł, przedsięwzięcie. n. p. zaciąg to wielki, ale daremny. 3. pańszczyzna wieśniaków. n. zaciąg na pańskim odprawować. 4. Werbunek. n. p. zaciąg wojska. ząd zaciągowe, zaciężne wojska, zaciężnik, zaciężnik. &c.

Zaciekać. i. przecieka wo-
da. 2. oczy mu zacie-
kły od uderzenia. t. i.
krwią nabiegły. 3. bie-
gę daleko n. p. pies za-
zaiącym daleko za-
ciekł.

Zadać furmanowi &c. dać zadatek.

- żadny, szpetny.
 żadnie go zowią; nie-
 pięknie go przezwano.
 Zadzierzg, zadzierg, wę-
 zel trudny do rozwią-
 zania. żąd Zadzier-
 giem, zadzierzgam
 rozdzierzgnąć.
 Zadzierk, ranka zadarta.
 Zagłobić, zaklinić.
 Zagłówek, poduszka.
 Zajądłeś dług, odiadłeś,
 tak zapileś.
 Zakończam, zaoftrzam.
 Zakrawam Włocha, ży-
 da &c. naśladowię, po-
 chodzę na Włocha.
 Załapić, zachwycić, za-
 grabić.
 Załawiam na co, gonię
 na co, na biedę, na
 nieszczęście.
 Zaletne, podarek zaletny.
 Zakula, klecha, bakalarz
 na wsi.
 Zamierzchło mi w o-
 czach, ciemno mi sta-
 neło.
 Zamraczam, cmię n. p.
 chmura słońce zamro-
 czyła.
 Zamtuz, dom nierządny.
 Zanadrze (to) sing. Za-
 nadra (te) plur. pazu-
 cha, zapazucha. n. p.
 W zanadrzech, w za-
 nadra, w pazuchę, w
- zapazuchę &c.
 Zanadrzyfty, zanadra
 szerokie maiący.
 Zapad słońca, zachód.
 Zaparstek, jaie zaległe.
 Zaperzamsię, biorę twarz
 niewesołą, pochmurną,
 gniewliwą.
 Zapeziały (o zwierzę-
 tach) zamilkły (o
 ptórkach) które stu-
 szney rosną nie do-
 szły.
 Zarwon. n. p. zarwone
 nie wiem, komu ta-
 kie szczęście, nie za-
 zdrośne, zarwona taka
 małpa, tak brzydka nie-
 wiasta.
 Zarzecz, domy za rze-
 ką tak zamoście, za-
 błocie, zawiśle, za-
 dzwinie, za stole, tak
 podławie, poddasze.
 tak miedzymurze &c.
 Zarzew (ta,) zarzewie
 (to) węgle zarzysie,
 żywe, z popiołem, albo
 w popiele.
 Zastęp. 1. posłki żołnier-
 skie przyjacielskie. 2. za-
 stęp wału, rzecz sypa-
 na dla ochrony, zastę-
 ny robotników, żoł-
 nierzy &c. n. p. Wy-
 stawić przedbramny
 Za

zastęp; za zastępami	dom stary, obaliny.
robotnicy robia.	Zgubiel, (ta) zguba.
Zastępów Bóg, <i>woy sk.</i>	Ziadł go! podobny do
Zafszczyt przyjacielski,	niego.
<i>sukkurs, posilki wojen-</i>	Zielen (ta) farba zielo-
<i>ne.</i>	na jakakolwiek.
Zafszczyty sypać, <i>rodzay</i>	Ziewaczka, <i>poziewanie</i>
<i>walow.</i>	<i>zbytnie.</i>
Zbiera się wrzód, <i>repi</i>	Zimnica, gorączka, zi-
<i>se</i> , zbiera się dobrych	lnna, trząśca, ograżka,
ludzi, <i>ubywa.</i>	febra.
Zbożny, pobożny.	Zimofradki, <i>owoc roz-</i>
Zdeb, zbik, kot dziki.	<i>maite nie rychto do-</i>
Zdużam, zdołam.	<i>żrzewaiące.</i>
Zdechł na grosz, na łą-	Zimowla żołnierska, zi-
koci, na powiny <i>Et c.</i>	<i>nowanie woy sk.</i>
<i>bardzo żąda.</i>	Zimozrzały, <i>pożno do-</i>
Zdycha, umiera nad tą	<i>żrzewaiący.</i>
pracą, <i>zawsze nad nią</i>	Ziołozwierz, czulo zioł.
<i>siedzi, pilnie jej.</i>	<i>ziele czuiące jako</i>
Zębaty człowiek, <i>n. w.</i>	<i>zwierz, maiące natu-</i>
<i>swarliwy.</i>	<i>rę i ziela i zwieszca.</i>
Zębate piśmo, <i>trudne do</i>	Złaynik, złanik, <i>mieszca-</i>
<i>zrozumienia.</i>	<i>niec z różnego rodza-</i>
żelw, żelwica, żółwica,	<i>in bestyi.</i>
<i>świeść, siostra męża.</i>	Złod, pada, <i>deszcz z śmie-</i>
żemla, chleb pszenny.	<i>giem pomieszany.</i>
żeńca, żniwacz, żni-	Zamieśnik, zdrayca.
<i>wiarz.</i>	Zmigrosz, żminda, ską-
żenin, żeński sprzęt.	<i>py.</i>
żerzec, żerca, dziewo-	Zmijowiec (kamień)
<i>śląb, swat.</i>	który jad wyciąga.
Zgliżcze, zgorzelina,	Zmówiny, zrękowiny,
<i>zgorzelisko, miejsce</i>	<i>zaręczyny.</i>
<i>pożaru.</i>	Zmrózek, zmurek,
Zgnilki, domiszczko,	mżyk, mżytek, ślepa
	bab-

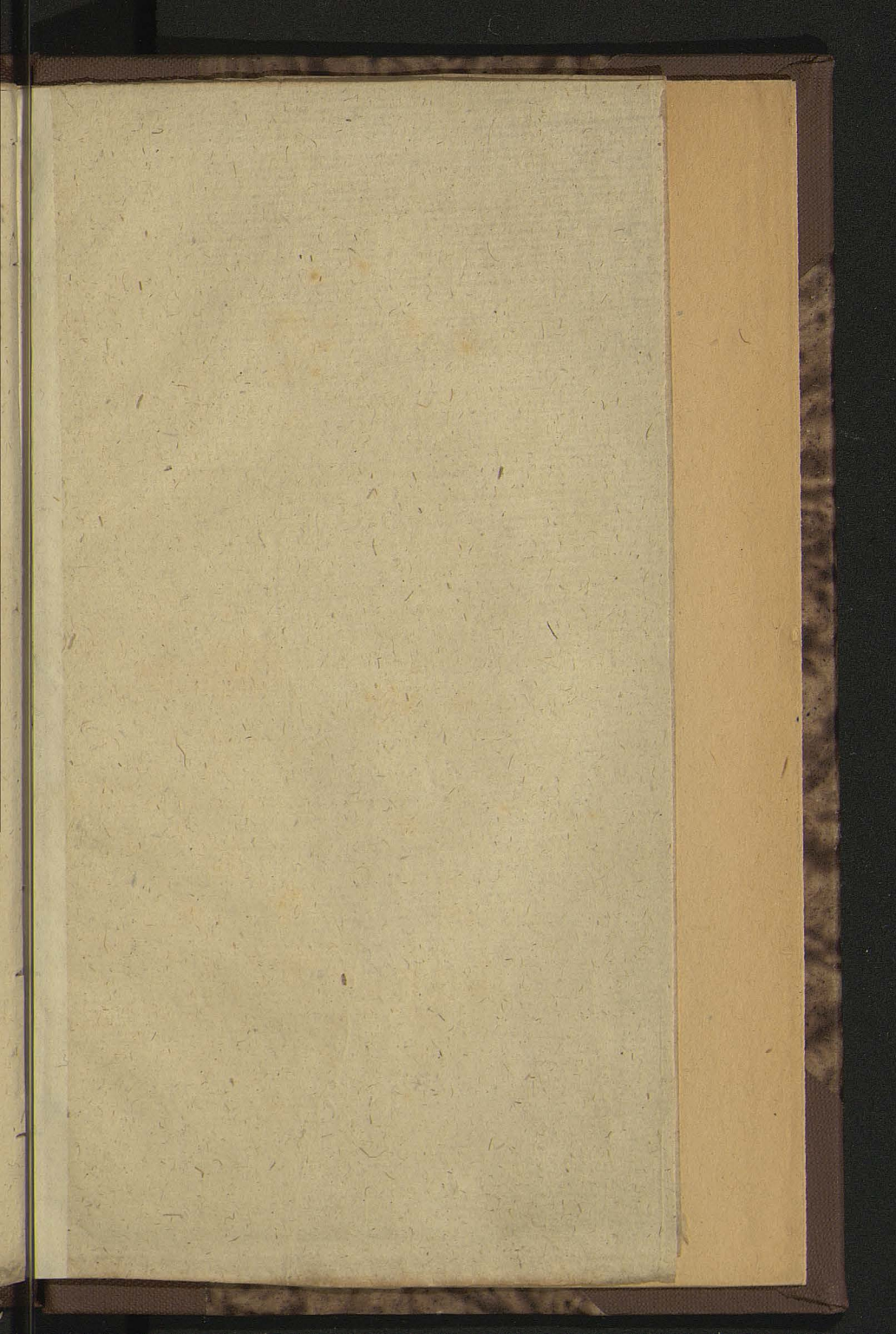
habka, (gra taka.)	ca.
Znamie Niebieskie, zodyak.	Zwarzyć żelazo, kilka sztuk w jedno skowat.
Znamie przyrodzone, bliźna.	Zwężyć, spachać, poczuc węchem,
Znóy, pot. ztąd znoię się	Zwołę, zezwalam. ztąd zwolenie.
Zoła, lużyny, popioł wywarzony niezgodny.	Zwolennik, naśladowca. uczeń.
żołądkię (po proflu), gniewam się.	Zwora, spona 2. Sfora dla psów.
żołdak, który nie zgruntu, lecz za żołd służy, ztąd żołdowanie, żołdaństwo, żołdowy, żołduię.	Zwiozła mu się, pojszła mu to bez kary.
żołtarz, Pfallterz.	Zwycięzczyzna, prawa zwycięskie.
żóraw woienny, machina, którą kamienie dźżo ciskano do muru.	Zydło, żywność.
żucham, żuchłę, żuię.	Zywocina, żywa rzecz jakakolwiek.
żuchel (ten) kęs.	Zygielgarn, nici do pakowania.
żuchwa, czeluść w gębie.	Zywnie, dziwnie, bar-dzo.
Zuchwała, 1. zuchwałość 2. zuchwalca.	Zywopłoń, żywniość, żywa płonka abo ziele, do którego gdy człek przystąpi, liścia zbiera a gdy odstąpi, wnet się rozwia, dotknienie, z liści się ogalca.
Zuczam, przyuczam ztąd zuczam się.	
Zufan, tyżka żelazna z dziurkami.	
Zufka, zupa, bulion.	
Zwayca, zwadzca, zwad	

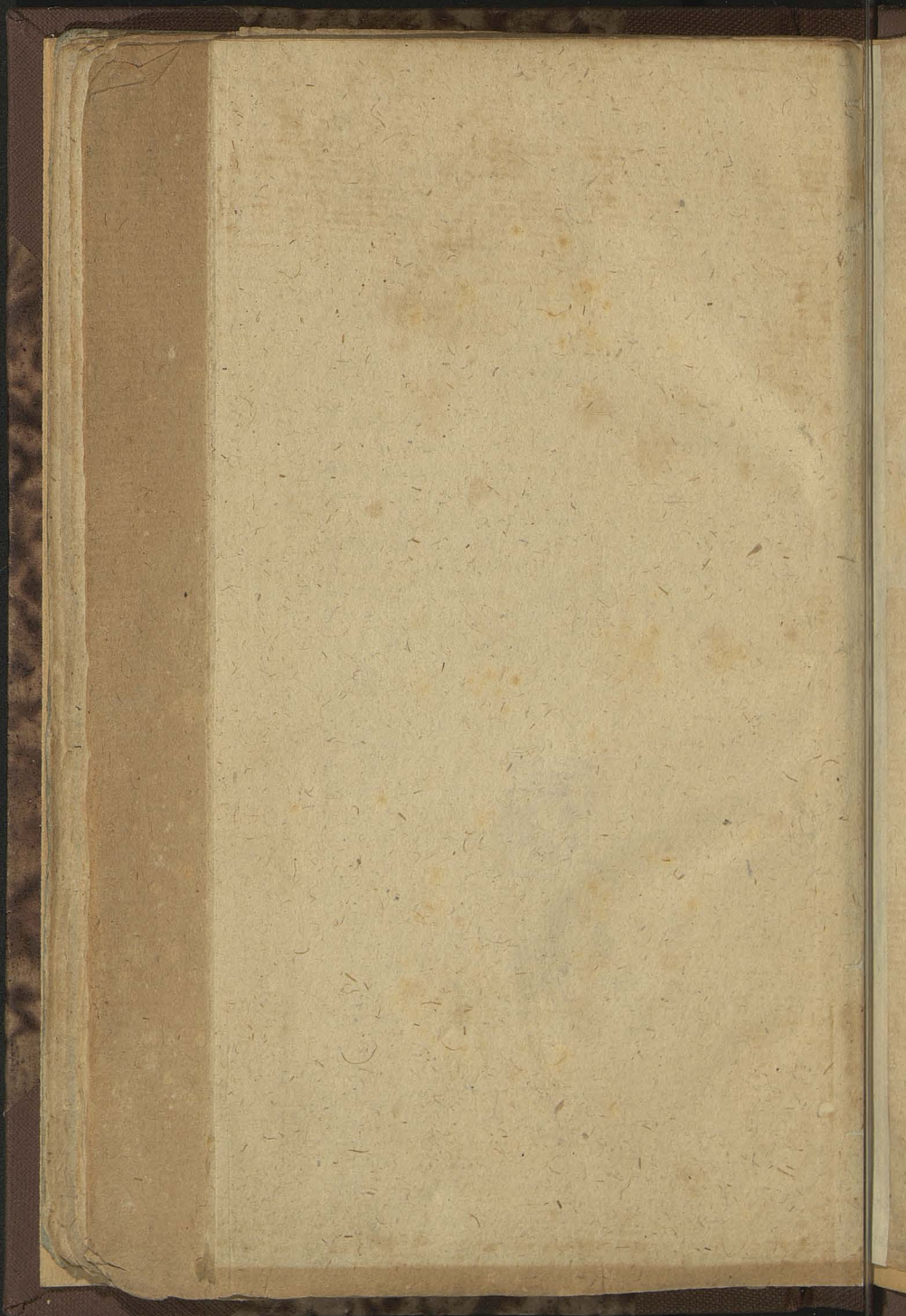

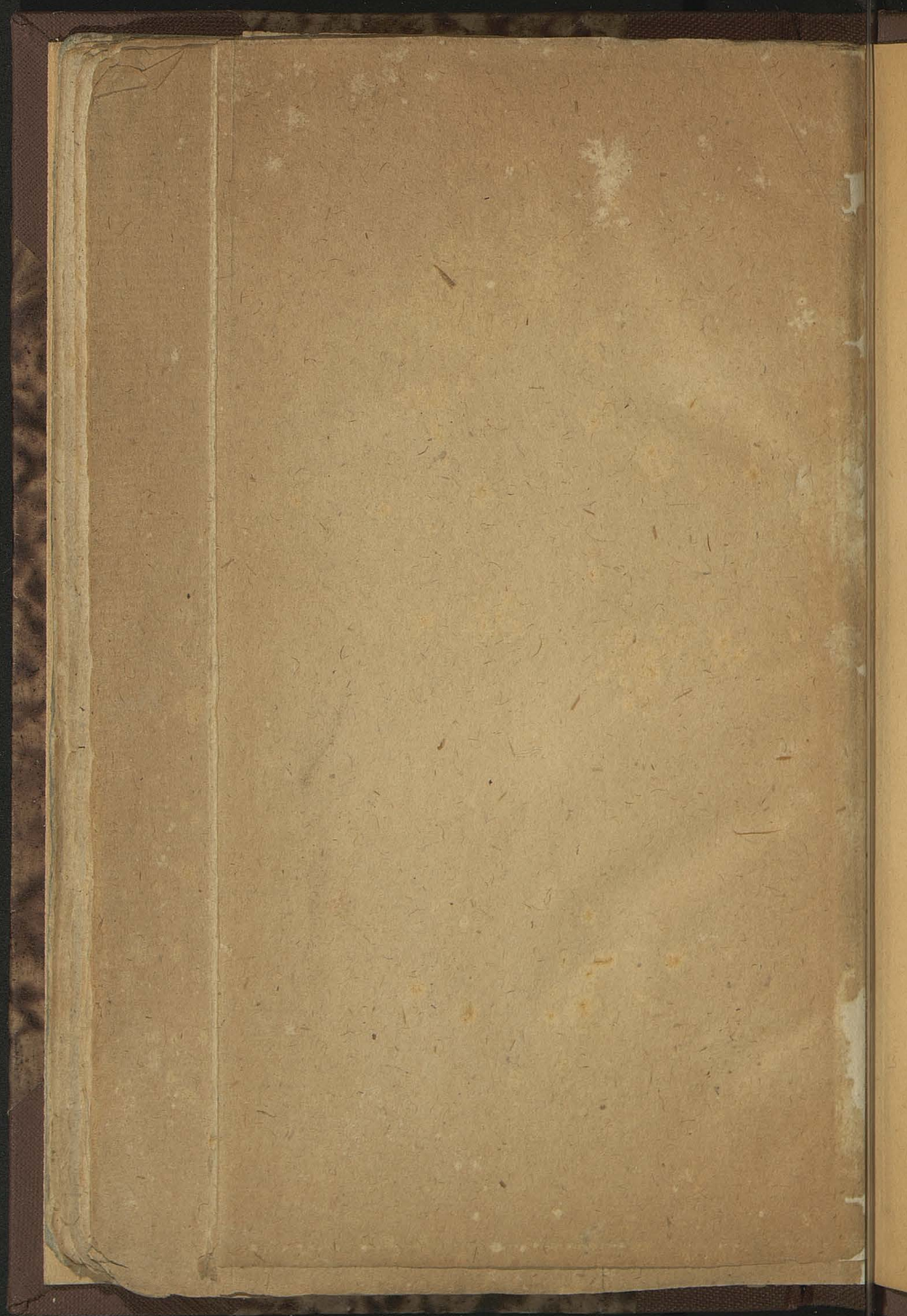

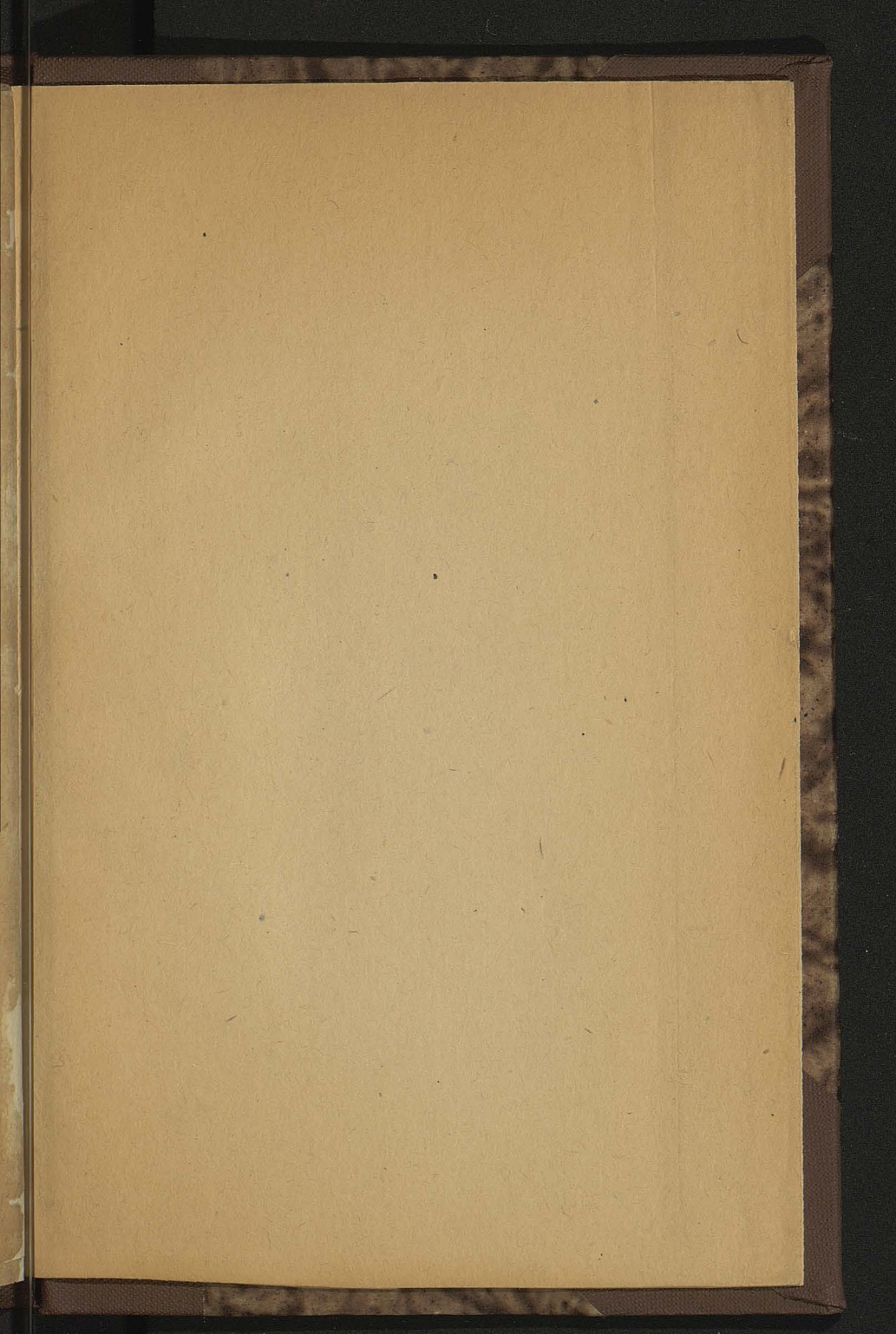

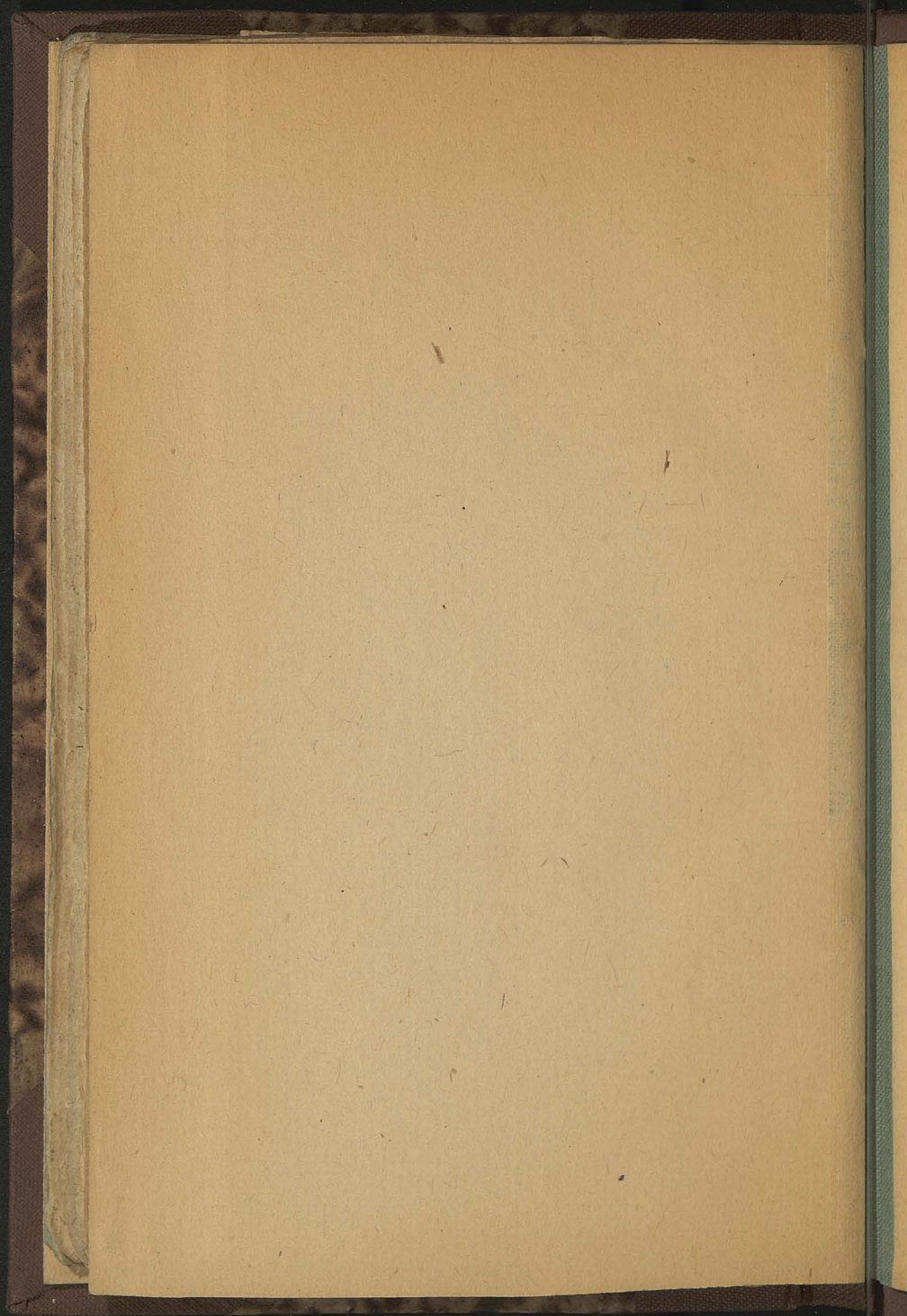

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016281

